Euroopan unionin

virallinen lehti

ISSN 1725-261X

L 275

46. vuosikerta

25. lokakuuta 2003

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I *Säädökset, jotka on julkaistava*

★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 1869/2003, annettu 20 päivänä lokakuuta 2003, Euroopan yhteisön ja Mauritiuksen hallituksen välisessä Mauritiuksen vesialueilla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 3 päivän joulukuuta 2002 ja 2 päivän joulukuuta 2003 väliseksi ajaksi tehdyn pöytäkirjan jatkamista koskevan sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona** 1

Komission asetus (EY) N:o 1870/2003, annettu 24 päivänä lokakuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 3

★ **Komission asetus (EY) N:o 1871/2003, annettu 23 päivänä lokakuuta 2003, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta** 5

Komission asetus (EY) N:o 1872/2003, annettu 22 päivänä lokakuuta 2003, luvan antamisesta siirtoihin Korean tasavallasta peräisin olevien tekstiili- ja vaatetustuotteiden määrällisten rajoitusten välillä 7

★ **Komission asetus (EY) N:o 1873/2003, annettu 24 päivänä lokakuuta 2003, yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteen II muuttamisesta** ([1]) 9

★ **Komission asetus (EY) N:o 1874/2003, annettu 24 päivänä lokakuuta 2003, eräiden jäsenvaltioiden kansallisen scrapientorjuntaohjelman hyväksymisestä ja lisätakeiden määrittelystä sekä poikkeusten myöntämisestä päätöksellä 2003/100/EY säädetystä velvollisuudesta perustaa jalostusohjelmia, joiden tavoitteena on saada lampaissa aikaan resistenssi tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita vastaan** ([1]) ... 12

Komission asetus (EY) N:o 1875/2003, annettu 24 päivänä lokakuuta 2003, tarjouskilpailun avaamisesta tiettyihin kolmansiin maihin vietävän lyhytjyväisen kokonaan hiotun riisin vientituen määrittämiseksi 14

Komission asetus (EY) N:o 1876/2003, annettu 24 päivänä lokakuuta 2003, tarjouskilpailun avaamisesta tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin vientituen määrittämiseksi 17

([1]) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Sisältö (jatkuu)

Komission asetus (EY) N:o 1877/2003, annettu 24 päivänä lokakuuta 2003, tarjouskilpailun avaamisesta tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun, kiehautetun (parboiled), pitkäjyväisen B-riisin vientituen määrittämiseksi 20

Komission asetus (EY) N:o 1878/2003, annettu 24 päivänä lokakuuta 2003, tarjouskilpailun avaamisesta Réunioniin toimitettavan esikuoritun pitkäjyväisen B-riisin tukipalkkion määrittämiseksi 23

Komission asetus (EY) N:o 1879/2003, annettu 24 päivänä lokakuuta 2003, voin ostojen keskeyttämisestä tietyissä jäsenvaltioissa 25

★ **Komission asetus (EY) N:o 1880/2003, annettu 24 päivänä lokakuuta 2003, raakatimanttien kansainväliseen kauppaan sovellettavasta Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2368/2002 muuttamisesta** 26

★ **Komission asetus (EY) N:o 1881/2003, annettu 24 päivänä lokakuuta 2003, Kyprokseen, Maltaan ja Sloveniaan vietävien tiettyjen maitotuotteiden vientitodistusten ja vientitukien soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä** 30

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta** ([1]) 32

II *Säädökset, joita ei tarvitse julkaista*

Komissio

2003/765/EY:

★ **Komission päätös, tehty 23 päivänä lokakuuta 2003, *Secale cereale*- ja *Triticum durum* -lajien sellaisten siementen tilapäisestä kaupan pitämisestä, jotka eivät täytä neuvoston direktiivin 66/402/ETY vaatimuksia** ([1]) *(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 3862)* 47

2003/766/EY:

★ **Komission päätös, tehty 24 päivänä lokakuuta 2003, kiireellisistä toimenpiteistä *Diabrotica virgifera* Le Conte -tuhohyönteisen leviämisen estämiseksi yhteisössä** *(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 3880)* 49

FI

([1]) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1869/2003,

annettu 20 päivänä lokakuuta 2003,

Euroopan yhteisön ja Mauritiuksen hallituksen välisessä Mauritiuksen vesialueilla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 3 päivän joulukuuta 2002 ja 2 päivän joulukuuta 2003 väliseksi ajaksi tehdyn pöytäkirjan jatkamista koskevan sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan yhdessä sen 300 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan talousyhteisön ja Mauritiuksen hallituksen välisen Mauritiuksen vesialueilla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyn sopimuksen ([3]) 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti sopimuspuolet aloittavat ennen sopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan voimassaoloajan päättymistä neuvottelut määritelläkseen yhteisesti pöytäkirjan sisällön seuraavaksi kaudeksi ja tarvittaessa liitteeseen tehtävät muutokset tai lisäykset.

(2) Koska Mauritius ei ollut odottamiensa tietojen puuttuessa valmis aloittamaan neuvotteluja, sopimuspuolet päättivät jatkaa nykyisen, asetuksella (EY) N:o 444/2001 ([4]) hyväksytyn pöytäkirjan ([5]) voimassaoloa kirjeenvaihtona tehdyllä, 29 päivänä marraskuuta 2002 parafoidulla sopimuksella yhdellä vuodella kunnes pöytäkirjan muuttamista koskevat neuvottelut saadaan päätökseen.

(3) On yhteisön edun mukaista hyväksyä tämä voimassaolon jatkaminen.

(4) Olisi vahvistettava jäsenvaltioiden kalastusmahdollisuuksien jakoperuste,

([1]) Ehdotus on tehty 8 päivänä toukokuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([2]) Lausunto on annettu 24 päivänä syyskuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([3]) EYVL L 159, 10.6.1989, s. 2.
([4]) EYVL L 64, 6.3.2001, s. 1.
([5]) EYVL L 180, 19.7.2000, s. 30.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan yhteisön puolesta Euroopan yhteisön ja Mauritiuksen hallituksen välisessä Mauritiuksen vesialueilla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyssä sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn pöytäkirjan voimassaolon jatkamisesta 3 päivän joulukuuta 2002 ja 2 päivän joulukuuta 2003 väliseksi ajaksi kirjeenvaihtona tehty sopimus ([6]).

2 artikla

Pöytäkirjan 1 artiklassa vahvistetut kalastusmahdollisuudet jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

— nuottaa käyttävät tonnikala-alukset: Ranska 20, Espanja 20, Italia 2, Yhdistynyt kuningaskunta 1,

— pintasiima-alukset: Espanja 19, Ranska 13, Portugali 8,

— siimalla pyytävät alukset: Ranska 25 bruttorekisteritonnia (brt)/kk vuotuisena keskiarvona.

Jos näiden jäsenvaltioiden lisenssihakemukset eivät kata pöytäkirjassa vahvistettuja kalastusmahdollisuuksia kokonaan, komissio voi ottaa huomioon minkä tahansa muun jäsenvaltion lisenssihakemukset.

3 artikla

Tämän kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen nojalla kalastavien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikkien Mauritiuksen kalastusvyöhykkeellä pyytämiensä kalakantojen saaliiden määrät komission asetuksessa (EY) N:o 500/2001 ([7]) säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

([6]) EUVL L 147, 14.6.2003, s. 40.
([7]) EYVL L 73, 15.3.2001, s. 8.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 20 päivänä lokakuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. MARONI

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1870/2003,
annettu 24 päivänä lokakuuta 2003,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 [2], ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

(2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

---

[1] EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.
[2] EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 24 päivänä lokakuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi (1)	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	59,0
	060	45,7
	064	83,6
	096	42,2
	204	60,5
	999	58,2
0707 00 05	052	112,4
	999	112,4
0709 90 70	052	90,3
	999	90,3
0805 50 10	052	93,0
	388	55,2
	524	91,8
	528	69,7
	999	77,4
0806 10 10	052	111,5
	400	187,6
	508	328,3
	999	209,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	61,0
	060	37,8
	388	76,1
	400	70,1
	404	79,8
	508	31,9
	720	39,9
	800	173,0
	804	104,8
	999	74,9
0808 20 50	052	87,4
	064	60,2
	720	43,9
	999	63,8

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi ”999” tarkoittaa ”muuta alkuperää”.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1871/2003,

annettu 23 päivänä lokakuuta 2003,

tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2176/2002 [2], ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan a alakohta,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksella (ETY) N:o 2658/87 otettiin käyttöön tavaranimikkeistö, jäljempänä 'yhdistetty nimikkeistö'. Yhdistetty nimikkeistö on asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteenä I.

(2) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1994 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 535/94 [3] lisättiin yhdistetyn nimikkeistön 2 ryhmään 8 lisähuomautus tarkoituksena selkiyttää nimikkeeseen 0210 kuuluvan suolatun lihan ja muiden syötävien eläimenosien luokittelua ("liha ja muut syötävät eläimenosat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut; lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe"). Tämän huomautuksen numerointia muutettiin vuonna 1995, jolloin siitä tuli 7 lisähuomautus.

(3) Olennainen merkitys yhdistetyn nimikkeistön 2 ryhmään luokiteltaessa on sillä menetelmällä, jolla pyritään varmistamaan tuotteen pitkäaikainen säilyminen. Harmonoidun järjestelmän selitysten 2 ryhmää koskevissa yleisohjeissa kuvataan kyseisen ryhmän rakennetta. Ryhmään kuuluvat kypsentämätön liha ja muut eläimenosat tuoreina tai jäähdytettyinä taikka käsiteltyinä jollakin tuotteen pitkäaikaisen säilymisen varmistavalla menetelmällä eli jäädytettyinä taikka suolattuina, suolavedessä, kuivattuina tai savustettuina.

(4) Mainittujen yleisohjeiden mukaan liha luokitellaan tuoreeksi lihaksi, vaikka se olisi säilötty väliaikaisesti suolalla kuljetuksen ajaksi. Tämä pätee myös jäädytettyyn lihaan, mutta muutoin liha, johon on lisätty suolaa, katsotaan nimikkeen 0210 suolatuksi lihaksi. Nimikkeeseen 0210 luokiteltaessa edellytetään, että suolaus on riittävä varmistamaan tuotteen säilymisen pidempään kuin pelkästään kuljetuksen ajaksi. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että nimikkeessä 0210 luetelluilla muilla menetelmillä eli suolaveteen säilömisellä, kuivauksella ja savustuksella on tarkoitus varmistaa tuotteen pitkäaikainen säilyminen eikä niinkään väliaikainen säilyminen kuljetusta varten.

(5) Näyttää aiheelliselta selventää ja vahvistaa, että nimikkeessä 0210 suolauksella tarkoitetaan menetelmää, jolla varmistetaan tuotteen pitkäaikainen säilyminen.

(6) Tästä syystä asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteenä I olevan yhdistetyn nimikkeistön 2 ryhmän 7 lisähuomautusta olisi muutettava tätä vastaavasti.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteenä I olevan yhdistetyn nimikkeistön 2 ryhmän 7 lisähuomautus tekstillä seuraavasti:

"Nimikkeessä 0210 tarkoitetaan ilmaisulla 'liha ja muut syötävät eläimenosat, suolatut, suolavedessä' lihaa ja muita syötäviä eläimenosia, jotka on syvään ja tasaisesti kyllästetty suolalla kaikkialta ja joiden kokonaissuolapitoisuus on vähintään 1,2 painoprosenttia edellyttäen, että suolauksella varmistetaan tuotteen pitkäaikainen säilyminen."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

[1] EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.
[2] EYVL L 331, 7.12.2002, s. 3.
[3] EYVL L 68, 11.3.1994, s. 15.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta
Frederik BOLKESTEIN
Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1872/2003,

annettu 22 päivänä lokakuuta 2003,

luvan antamisesta siirtoihin Korean tasavallasta peräisin olevien tekstiili- ja vaatetustuotteiden määrällisten rajoitusten välillä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 138/2003 [2], ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tekstiilituotteiden kaupasta tehdyssä, 7 päivänä elokuuta 1986 parafoidussa ja neuvoston päätöksellä 87/471/ETY [3] hyväksytyssä Euroopan talousyhteisön ja Korean tasavallan välisessä sopimuksessa, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 22 päivänä joulukuuta 1994 parafoidulla ja neuvoston päätöksellä 95/131/EY [4] hyväksytyllä kirjeenvaihtona tehdyllä sopimuksella, annetaan mahdollisuus tehdä siirtoja kiintiövuosien välillä.

(2) Korean tasavalta esitti 22 päivänä syyskuuta 2003 pyynnön siirroista kiintiövuosien välillä.

(3) Korean tasavallan pyytämät siirrot kuuluvat asetuksen (ETY) N:o 3030/93 7 artiklassa tarkoitettujen ja mainitun asetuksen liitteessä VIII vahvistettujen joustavuussäännösten soveltamisalaan.

(4) Pyyntöön on aiheellista suostua.

(5) On suotavaa, että tämä asetus tulee voimaan sen julkaisemista seuraavana päivänä, jotta asianomaiset toimijat voisivat hyötyä siitä mahdollisimman pian.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (ETY) N:o 3030/93 17 artiklalla perustetun tekstiilikomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Annetaan liitteen mukaisesti lupa Korean tasavallasta peräisin olevien tekstiilituotteiden määrällisten rajoitusten välisille siirroille kiintiövuoden 2003 osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

---

[1] EYVL L 275, 8.11.1993, s. 1.
[2] EYVL L 23, 28.1.2003, s. 1.
[3] EYVL L 263, 14.9.1987, s. 37.
[4] EYVL L 94, 26.4.1995, s. 1.

LIITE

728 KOREAN TASAVALTA				Tarkistettu määrä	Tarkistus — Siirto määrällisten rajoitusten välillä			
Ryhmä	Luokka	Paljous-yksikkö	Vuoden 2003 rajoitus		Määrä	%	Jousto	Uusi tarkistettu määrä
IA	1	kg	909 000	936 270	81 810	9	Siirto vuodelta 2002 + käyttö ennakkoon vuodelta 2004	1 018 080
IB	4	kpl	16 533 000	17 690 310	1 487 970	9	Siirto vuodelta 2002 + käyttö ennakkoon vuodelta 2004	19 178 280
IB	5	kpl	36 091 000	37 868 221	1 443 640	4	Käyttö ennakkoon vuodelta 2004	39 311 861
IB	6	kpl	6 535 000	6 861 750	261 400	4	Käyttö ennakkoon vuodelta 2004	7 123 150
IIB	12	paria	220 639 000	238 290 120	19 857 510	9	Siirto vuodelta 2002 + käyttö ennakkoon vuodelta 2004	258 147 630
IIB	28	kpl	1 264 000	1 365 120	113 760	9	Siirto vuodelta 2002 + käyttö ennakkoon vuodelta 2004	1 478 880
IIB	83	kg	461 000	497 880	41 490	9	Siirto vuodelta 2002 + käyttö ennakkoon vuodelta 2004	539 370
IIIA	35	kg	10 525 000	11 367 000	947 250	9	Siirto vuodelta 2002 + käyttö ennakkoon vuodelta 2004	12 314 250

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1873/2003,

annettu 24 päivänä lokakuuta 2003,

yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteen II muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1490/2003 [2], ja erityisesti sen 7 ja 8 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 2377/90 mukaisesti jäämien enimmäismäärät olisi vahvistettava kaikille farmakologisesti aktiivisille aineille, joita yhteisössä käytetään elintarvikkeita tuottaville eläimille annettaviksi tarkoitetuissa eläinlääkevalmisteissa.

(2) Jäämien enimmäismäärät olisi vahvistettava sen jälkeen, kun eläinlääkekomitea (CVMP) on tarkastellut kaikkia hakijoiden asetuksen (ETY) N:o 2377/90 mukaisesti antamia asiaankuuluvia tietoja sekä ottaen huomioon kaikki julkisesti saatavissa olevat asiaankuuluvat tieteelliset tiedot asianomaisen aineen jäämien turvallisuudesta eläinperäisten elintarvikkeiden kuluttajalle ja erityisesti kansanterveyttä koskevia eläinlääkintätoimenpiteitä käsittelevän tiedekomitean (SCVPH) antamat lausunnot ja Maailman elintarvikejärjestön (FAO) ja Maailman terveysjärjestön (WHO) yhteisen elintarvikelisäaineiden hyväksymistä käsittelevän asiantuntijakomitean (JECFA) tekemät arviot.

(3) Vahvistettaessa eläinlääkejäämien enimmäismääriä eläinperäisissä elintarvikkeissa on tarpeen täsmentää hoidetusta eläimestä saatu elintarvike ('kohdekudos') sekä jäämien valvonnan kannalta merkityksellisen jäämän ('merkkijäämä') luonne. Maitoa tuottavilla eläimillä käytettäväksi tarkoitettujen eläinlääkevalmisteiden tapauksessa jäämien enimmäismäärä on vahvistettava maidolle.

(4) Asetuksessa (ETY) N:o 2377/90 säädetään, että jäämien enimmäismäärien vahvistaminen ei millään tavoin estä muiden asiaan liittyvien yhteisön säännösten soveltamista.

(5) Progesteroni on progestageenihormoni. Sitä koskevat hormoneille asetetut käyttörajoitukset ja valvontatoimet, jotka on vahvistettu neuvoston direktiivissä 96/22/EY [3], sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/74/EY [4], jossa säädetään, että hormonien antaminen voidaan sallia ainoastaan tuotantoeläimille hoito- tai jalostustarkoituksessa ja määrätyissä olosuhteissa.

(6) SCVPH totesi useaan otteeseen, että hormonien käyttö kasvun edistämiseen lihantuotannossa on potentiaalinen terveysriski kuluttajille hormonien luontaisten farmakologisten ja toksikologisten ominaisuuksien sekä epidemiologisten löydösten perusteella. Tällä hetkellä progesteronista saatavissa olevat tiedot ovat kuitenkin riittämättömät määrällisten arvioiden tekemiseksi riskistä, jonka lääkityistä eläimistä peräisin olevassa lihassa ja lihatuotteissa oleville jäämille altistuminen aiheuttaa. Tältä osin progesteronille ei voida määritellä kynnysarvoja.

(7) Eläinlääkekomitea on katsonut ensimmäisessä ja sitä seuraavissa arvioinneissaan, että kansanterveyden suojelemiseksi progesteronille ei ole tarpeen vahvistaa jäämien enimmäismääriä, jos sitä käytetään yhteisön lainsäädännön mukaisesti luvan saaneissa eläinlääkevalmisteissa. Komitea on siksi ehdottanut progesteronin lisäämistä asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteessä II olevaan luetteloon. Asetuksen (ETY) N:o 2377/90 13 artiklan mukaan jäsenvaltiot eivät saa kieltää tai estää muista jäsenvaltioista peräisin olevien eläinperäisten elintarvikkeiden laskemista liikkeeseen sillä perusteella, että ne sisältävät jäämiä eläinlääkkeistä, jos asianomainen aine sisältyy liitteen II luetteloon.

(8) Eläimet tuottavat progesteronia myös luonnostaan. Progesteronin endogeeninen eritys eläimillä vaihtelee varsinkin sukupuolen, iän, rodun ja hormonikierron mukaan. Progesteronin havaitsemiseksi eläinkudoksessa on olemassa validoituja menetelmiä. Näillä menetelmillä ei kuitenkaan voida erottaa luonnostaan esiintyviä hormoneja ja progesteronijäämiä sen valvomiseksi, että direktiivissä 96/22/EY vahvistettuja rajoituksia noudatetaan.

[1] EYVL L 224, 18.8.1990, s. 1.
[2] EUVL L 214, 26.8.2003, s. 3.
[3] EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3.
[4] EUVL L 262, 14.10.2003, s. 17.

(9) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 [1], sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1642/2003 [2], mukaisesti riskinhallinnassa on otettava huomioon riskinarvioinnin tulokset ja muut tekijät, jotka ovat tarkasteltavana olevan asian kannalta merkityksellisiä, kuten määritysmenetelmät ja sellaisten tarkastusten toteutettavuus, joiden avulla pyritään välttämään mainittujen aineiden väärinkäytön riskit.

(10) Komissio katsoo, että progesteronia sisältävien eläinlääkevalmisteiden väärinkäytön mahdollisuutta vastaan on suojauduttava. Progesteronin käyttöehtojen rajoittaminen ainoastaan emättimensisäiseen käyttöön naaraspuolisilla nauta-, lammas-, vuohi- ja hevoseläimillä antaa tämän lisäturvan, joka tarvitaan väärinkäytön välttämiseksi, sillä asianomaisia eläinlääkevalmisteita ei niiden erityisen pakkaustavan takia voida realistisesti käyttää kiellettyihin tarkoituksiin. Siksi katsotaan aiheelliseksi progesteronin lisääminen asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteeseen II tämän komission asetuksen liitteen mukaisesti, jolla rajoitetaan progesteronin käyttö kyseiseen erityistarkoitukseen ja tuotteen formulaatioon.

(11) Tämän asetuksen säännökset ovat pysyvän eläinlääkekomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitettä II tämän asetuksen liitteessä vahvistetulla tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan kuudennestakymmenennestä päivästä sen julkaisemisesta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

[1] EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.
[2] EUVL L 245, 29.9.2003, s. 4.

LIITE

Lisätään asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteeseen II seuraava(t) aine(et):

2. **Orgaaniset aineet**

Farmakologisesti vaikuttava(t) aine(et)	Eläinlaji
"Progesteroni (*)	Nauta, lammas, vuohi, hevoseläin (naaras)
(*) Ainoastaan emättimensisäiseen hoito- tai jalostuskäyttöön direktiivin 96/22/EY säännösten mukaisesti."	

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1874/2003,

annettu 24 päivänä lokakuuta 2003,

eräiden jäsenvaltioiden kansallisen scrapientorjuntaohjelman hyväksymisestä ja lisätakeiden määrittelystä sekä poikkeusten myöntämisestä päätöksellä 2003/100/EY säädetystä velvollisuudesta perustaa jalostusohjelmia, joiden tavoitteena on saada lampaissa aikaan resistenssi tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita vastaan

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1234/2003 ([2]), ja erityisesti sen liitteessä VIII olevan A luvun I osan b alakohdan ii alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksella (EY) N:o 999/2001 säädetään jäsenvaltioiden kansallisten scrapientorjuntaohjelmien hyväksymisestä edellyttäen, että ne täyttävät tietyt perusteet, joista kyseisessä asetuksessa on säädetty. Asetuksessa säädetään myös yhteisön sisäisessä kaupassa ja tuonnissa kyseisen asetuksen mukaisesti vaadittavien lisätakeiden määrittelystä.

(2) Vähimmäisvaatimuksista jalostusohjelmien perustamiseksi tavoitteena saada lampaissa aikaan resistenssi tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita vastaan 13 päivänä helmikuuta 2003 tehdyssä komission päätöksessä 2003/100/EY ([3]) säädetään, että kussakin jäsenvaltiossa on perustettava jalostusohjelma, jonka tavoitteena on TSE-resistenssi joissakin lammasroduissa. Päätöksessä säädetään myös mahdollisuudesta myöntää jäsenvaltioille poikkeuksia niille säädetystä velvollisuudesta perustaa jalostusohjelma edellyttäen, että niissä on käytössä asetuksen (EY) N:o 999/2001 mukaisesti komissiolle toimitettu ja komission hyväksymä kansallinen scrapientorjuntaohjelma, joka kattaa tiloilla kuolleiden lampaiden ja vuohien jatkuvan aktiivisen seurannan kyseisen jäsenvaltion kaikkien karjojen osalta.

(3) Eläinten terveyden kannalta on eduksi, että kansallisia scrapientorjuntaohjelmia hyväksytään vain, jos scrapieta esiintyy jäsenvaltion alueella vähäisessä määrin tai ei lainkaan. Ruotsi toimitti 7 päivänä maaliskuuta 2003 ja Tanska 5 päivänä syyskuuta 2003 komissiolle kansallisen torjuntaohjelman. Näiden katsotaan täyttävän vaaditut ehdot, joista on säädetty asetuksessa (EY) N:o 999/2001, ja scrapieta näyttää esiintyvän kyseisissä jäsenvaltioissa vähäisessä määrin tai ei lainkaan. Näin ollen kyseisten jäsenvaltioiden kansallinen scrapientorjuntaohjelma tulisi hyväksyä.

(4) Ruotsille ja Tanskalle tulisi myöntää niiden kansallisten scrapientorjuntaohjelmien perusteella poikkeus niille päätöksellä 2003/100/EY säädetystä velvollisuudesta perustaa jalostusohjelma. Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä VIII olevan A luvun ja liitteessä IX olevan E luvun nojalla kaupassa vaadittavat lisätakeet olisi vahvistettava.

(5) Kansalliset scrapientorjuntaohjelmat ja niiden yhteydessä vahvistettavat lisätakeet määriteltäneen ja hyväksyttäneen vastedes muidenkin jäsenvaltioiden osalta samalla kun niille myönnetään poikkeuksia velvollisuudesta perustaa jalostusohjelmia. Näin ollen on asianmukaista säätää kyseisistä toimenpiteistä asetuksella.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kansallisten scrapientorjuntaohjelmien hyväksyminen

Liitteessä lueteltujen jäsenvaltioiden kansalliset scrapientorjuntaohjelmat hyväksytään.

2 artikla

Tiloja koskevat lisätakeet

1. Liitteessä lueteltuihin jäsenvaltioihin tarkoitetut lampaat ja vuohet, jotka tulevat liitteessä mainitsemattomista jäsenvaltioista tai kolmansista valtiosta, on sijoitettava syntymästään lähtien pysyvästi tiloille, jotka ovat täyttäneet seuraavat ehdot vähintään seitsemän vuoden pituisen ajanjakson ennen kyseisten eläinten kuljetuspäivää:

a) yhtään scrapietapausta ei ole todettu;

([1]) EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.
([2]) EUVL L 173, 11.7.2003, s. 6.
([3]) EUVL L 41, 14.2.2003, s. 41.

b) scrapien vuoksi ei ole suoritettu hävittämistoimenpiteitä;

c) tilalla ei pidetä asetuksen (EY) N:o 999/2001 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja riskialttiiksi tunnistettuja eläimiä.

2. Liitteessä lueteltuihin jäsenvaltioihin lähetettävien lampaiden ja vuohien siemennesteen, alkioiden ja munasolujen, jotka tulevat liitteessä mainitsemattomista jäsenvaltioista tai kolmansista valtioista, on oltava lähtöisin luovuttajaeläimistä, joita on syntymästään saakka jatkuvasti pidetty edellä 1 kohdassa mainitut vaatimukset täyttävillä tiloilla.

3 artikla

Viralliset siirtorajoitukset

1. Liitteessä lueteltujen jäsenvaltioiden on sovellettava virallisia siirtorajoituksia, joista säädetään jäljempänä 2 kohdassa, sellaisilla tiloilla, jotka ovat vastaanottaneet lampaita tai vuohia tai niiden siemennestettä, alkioita tai munasoluja, seitsemän vuoden ajan kyseisten eläinten tai niiden siemennesteen, alkioiden tai munasolujen viimeisestä vastaanottopäivästä jos

a) eläimet, siemenneste, alkiot tai munasolut ovat lähtöisin liitteessä mainitsemattomista jäsenvaltioista tai kolmansista valtioista;

b) scrapieta on todettu kolmen viimeksi kuluneen vuoden aikana ennen eläinten, siemennesteen, alkioiden tai munasolujen siirtopäivää tai sen jälkeen edellä a alakohdassa tarkoitetussa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa.

2. Tilat, jotka ovat vastaanottaneet eläimiä, siemennestettä, alkioita tai munasoluja edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, on asetettava virallisten rajoitusten alaisiksi siten, että lampaita ja vuohia, siemennestettä, alkioita tai munasoluja ei voi tulla tilalle eikä pääse lähtemään sieltä paitsi siinä tapauksessa, että eläimet viedään suoraan teurastettaviksi.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja siirtorajoituksia ei ole sovellettava vastaanotettaessa lampaita, jotka ovat ARR/ARR-prioniproteiinin genotyyppiä tai jos siemenneste, alkiot tai munasolut ovat lähtöisin ARR/ARR-prionigenotyypin luovuttajaeläimestä.

4 artikla

Poikkeukset velvollisuudesta perustaa jalostusohjelma

Liitteessä mainituille jäsenvaltioille myönnetään päätöksen 2003/100/EY 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti poikkeus velvollisuudesta perustaa jalostusohjelma, josta on säädetty kyseisen päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Jäsenvaltiot, joiden kansallinen scrapientorjuntaohjelma on hyväksytty

Ruotsi

Tanska.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1875/2003,

annettu 24 päivänä lokakuuta 2003,

tarjouskilpailun avaamisesta tiettyihin kolmansiin maihin vietävän lyhytjyväisen kokonaan hiotun riisin vientituen määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Arvioidun hankintataseen tarkastelu paljastaa, että tuottajilla on hallussaan vientiin kelpaavaa riisiä. Tämä tilanne voi vaikeuttaa tuottajahintojen normaalia kehitystä markkinointivuonna 2003/2004.

(2) Tilanteen korjaamiseksi olisi säädettävä vientituen myöntämisestä alueille, jotka todennäköisesti tekevät hankintoja yhteisöstä. Riisimarkkinoiden erityisen tilanteen perusteella on aiheellista rajoittaa tuen määrää ja soveltaa siten asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklaa, jossa säädetään mahdollisuudesta vahvistaa vientituen määrä tarjouskilpailulla.

(3) On huomattava, että tähän tarjouskilpailuun sovelletaan vientituen tarjouskilpailuttamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä riisialalla 6 päivänä maaliskuuta 1975 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 584/75 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1948/2002 ([4]), säännöksiä.

(4) Markkinoiden moitteettoman hallinnoinnin vuoksi on suotavaa rajoittaa tarjouskilpailu koskemaan tiettyjä komission asetuksen (ETY) N:o 2145/92 ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 3304/94 ([6]), liitteessä tarkoitettuja alueita ja jättää eräät määräpaikat tarjouskilpailun ulkopuolelle.

(5) Maatalouden euromääräisen valuuttajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maatalousalalla 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2808/98 ([7]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 816/2003 ([8]), 14 artiklan mukaisesti yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevan säädöksen nojalla järjestetyssä tarjouskilpailussa jätetyt tarjoukset ilmaistaan euroina. Saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tällaisessa tapauksessa valuuttakurssin määräytymisperuste on viimeinen tarjousten jättämispäivä. Mainitun artiklan 3 ja 4 kohdissa säädetään valuuttakurssien määräytymisperusteista ennakkojen ja vakuuksien osalta.

(6) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Avataan asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa tarkoitettu vientitukea koskeva tarjouskilpailu CN-koodeihin 1006 30 61 ja 1006 30 92 kuuluvalle lyhytjyväiselle hiotulle riisille asetuksen (ETY) N:o 2145/92 liitteessä olevien vyöhykkeiden I—VI, lukuun ottamatta Unkaria, Romaniaa ja Turkkia, sekä vyöhykkeen VIII osalta Guyanan yhteistoiminnallista tasavaltaa, Madagaskaria, Surinamin tasavaltaa, Alankomaiden Antilleja, Arubaa sekä Turks- ja Caicossaaria lukuun ottamatta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tarjouskilpailu on avoinna 17 päivään kesäkuuta 2004 asti. Kyseisenä aikana järjestetään määräaikaisia tarjouskilpailuja, joihin liittyvien tarjousten viimeinen jättöpäivä vahvistetaan tarjouskilpailuilmoituksessa.

3. Tarjouskilpailu järjestetään asetuksen (ETY) N:o 584/75 säännösten ja seuraavien säännösten mukaisesti.

2 artikla

Tarjoukset ovat hyväksyttäviä vain, jos ne koskevat vähintään 50 tonnin ja enintään 3 000 tonnin vientimäärää.

3 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 584/75 3 artiklassa tarkoitettu vakuus on 30 euroa tonnilta.

4 artikla

1. Poiketen siitä, mitä komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ([9]) 23 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän tarjouskilpailun osalta annettujen vientitodistusten voimassaoloajan vahvistamiseksi niitä pidetään annettuina tarjouksen jättöpäivänä.

([1]) EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.
([2]) EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.
([3]) EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.
([4]) EYVL L 299, 1.11.2002, s. 18.
([5]) EYVL L 214, 30.7.1992, s. 20.
([6]) EYVL L 341, 30.12.1994, s. 48.
([7]) EYVL L 349, 24.12.1998, s. 36.
([8]) EUVL L 116, 13.5.2003, s. 12.
([9]) EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

2. Kyseiset todistukset ovat voimassa niiden 1 kohdan mukaisesta myöntämispäivästä seuraavan neljännen kuukauden loppuun asti.

5 artikla

Jätetyt tarjoukset on toimitettava komissiolle jäsenvaltioiden välityksellä viimeistään puolitoista tuntia tarjouskilpailuilmoituksessa määrätyn tarjousten jättämismääräajan päättymisestä. Ne tulee ilmoittaa liitteenä olevan taulukon mukaisesti.

Jos tarjouksia ei ole jätetty, jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle edellisessä alakohdassa vahvistetussa määräajassa.

6 artikla

Tarjousten jättämisen vahvistetut määräajat ovat Belgian aikaa.

7 artikla

1. Jätettyjen tarjousten perusteella komissio päättää asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen joko:

— vahvistaa enimmäisvientituen ottaen huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet, tai

— olla ratkaisematta tarjouskilpailua.

2. Kun enimmäisvientituki on vahvistettu, tarjouskilpailu ratkaistaan sen tarjouksen tekijän tai niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjous on yhtä suuri tai pienempi kuin enimmäisvientituki.

8 artikla

Ensimmäisen määräaikaisen tarjouskilpailun tarjousten esittämisen määräaika päättyy 6 päivänä marraskuuta 2003 kello 10.

Tarjousten viimeiseksi jättöpäiväksi vahvistetaan 17 päivä kesäkuuta 2004.

9 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

Tiettyihin kolmansiin maihin vietävän lyhytjyväisen kokonaan hiotun riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu

Tarjousten jättämisen määräaika (päivämäärä/kellonaika): ….

1	2	3	4
Tarjouksen tekijöiden numero	Määrä (tonnia)	Vientituen määrä (euroa/tonni)	Vähimmäismäärä (*) (tonnia)
1			
2			
3			
4			
5			
jne.			

(*) Asetuksen (ETY) N:o 584/75 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetut määrät.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1876/2003,

annettu 24 päivänä lokakuuta 2003,

tarjouskilpailun avaamisesta tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin vientituen määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Arvioidun hankintataseen tarkastelu paljastaa, että tuottajilla on hallussaan vientiin kelpaavaa riisiä. Tämä tilanne voi vaikeuttaa tuottajahintojen normaalia kehitystä markkinointivuonna 2003/2004.

(2) Tilanteen korjaamiseksi olisi säädettävä vientituen myöntämisestä alueille, jotka todennäköisesti tekevät hankintoja yhteisöstä. Riisimarkkinoiden erityisen tilanteen perusteella on aiheellista rajoittaa tuen määrää ja soveltaa siten asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklaa, jossa säädetään mahdollisuudesta vahvistaa vientituen määrä tarjouskilpailulla.

(3) On huomattava, että tähän tarjouskilpailuun sovelletaan vientituen tarjouskilpailuttamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä riisialalla 6 päivänä maaliskuuta 1975 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 584/75 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1948/2002 ([4]), säännöksiä.

(4) Markkinoiden moitteettoman hallinnoinnin vuoksi on suotavaa rajoittaa tarjouskilpailu koskemaan tiettyjä komission asetuksen (ETY) N:o 2145/92 ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 3304/94 ([6]), liitteessä tarkoitettuja alueita ja jättää eräät määräpaikat tarjouskilpailun ulkopuolelle.

(5) Maatalouden euromääräisen valuuttajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maatalousalalla 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2808/98 ([7]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 816/2003 ([8]), 14 artiklan mukaisesti yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevan säädöksen nojalla järjestetyssä tarjouskilpailussa jätetyt tarjoukset ilmaistaan euroina. Saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tällaisessa tapauksessa valuuttakurssin määräytymisperuste on viimeinen tarjousten jättämispäivä. Mainitun artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetään valuuttakurssien määräytymisperusteista ennakkojen ja vakuuksien osalta.

(6) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Avataan asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa tarkoitettu vientitukea koskeva tarjouskilpailu CN-koodeihin 1006 30 63, 1006 30 65, 1006 30 94 ja 1006 30 96 kuuluville kokonaan hiotulle keskipitkäjyväiselle riisille ja kokonaan hiotulle pitkäjyväiselle A-riisille asetuksen (ETY) N:o 2145/92 liitteessä olevien vyöhykkeiden I—VI, lukuun ottamatta Unkaria, Romaniaa ja Turkkia, ja vyöhykkeen VIII osalta Guyanan yhteistoiminnallista tasavaltaa, Madagaskaria, Surinamin tasavaltaa, Alankomaiden Antilleja, Arubaa sekä Turks- ja Caicossaaria lukuun ottamatta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tarjouskilpailu on avoinna 17 päivään kesäkuuta 2004 asti. Kyseisenä aikana järjestetään määräaikaisia tarjouskilpailuja, joihin liittyvien tarjousten viimeinen jättöpäivä vahvistetaan tarjouskilpailuilmoituksessa.

3. Tarjouskilpailu järjestetään asetuksen (ETY) N:o 584/75 säännösten ja seuraavien säännösten mukaisesti.

2 artikla

Tarjoukset ovat hyväksyttäviä vain, jos ne koskevat vähintään 50 tonnin ja enintään 3 000 tonnin vientimäärää.

3 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 584/75 3 artiklassa tarkoitettu vakuus on 30 euroa tonnilta.

4 artikla

1. Poiketen siitä, mitä komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ([9]) 23 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän tarjouskilpailun osalta annettujen vientitodistusten voimassaoloajan vahvistamiseksi niitä pidetään annettuina tarjouksen jättöpäivänä.

([1]) EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.
([2]) EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.
([3]) EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.
([4]) EYVL L 299, 1.11.2002, s. 18.
([5]) EYVL L 214, 30.7.1992, s. 20.
([6]) EYVL L 341, 30.12.1994, s. 48.
([7]) EYVL L 349, 24.12.1998, s. 36.
([8]) EUVL L 116, 13.5.2003, s. 12.
([9]) EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

2. Kyseiset todistukset ovat voimassa niiden 1 kohdan mukaisesta myöntämispäivästä seuraavan neljännen kuukauden loppuun asti.

5 artikla

Jätetyt tarjoukset on toimitettava komissiolle jäsenvaltioiden välityksellä viimeistään puolitoista tuntia tarjouskilpailuilmoituksessa määrätyn tarjousten jättämismääräajan päättymisestä. Ne tulee ilmoittaa liitteenä olevan taulukon mukaisesti.

Jos tarjouksia ei ole jätetty, jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle edellisessä alakohdassa vahvistetussa määräajassa.

6 artikla

Tarjousten jättämisen vahvistetut määräajat ovat Belgian aikaa.

7 artikla

1. Jätettyjen tarjousten perusteella komissio päättää asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen joko:

— vahvistaa enimmäisvientituen ottaen huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet, tai

— olla ratkaisematta tarjouskilpailua.

2. Kun enimmäisvientituki on vahvistettu, tarjouskilpailu ratkaistaan sen tarjouksen tekijän tai niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjous on yhtä suuri tai pienempi kuin enimmäisvientituki.

8 artikla

Ensimmäisen määräaikaisen tarjouskilpailun tarjousten esittämisen määräaika päättyy 6 päivänä marraskuuta 2003 kello 10.

Tarjousten viimeiseksi jättöpäiväksi vahvistetaan 17 päivä kesäkuuta 2004.

9 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

Kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu

Tarjousten jättämisen määräaika (päivämäärä/kellonaika): …

1	2	3	4
Tarjouksen tekijöiden numero	Määrä (tonnia)	Vientituen määrä (euroa/tonni)	Vähimmäismäärä (*) (tonnia)
1			
2			
3			
4			
5			
jne.			

(*) Asetuksen (ETY) N:o 584/75 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetut määrät.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1877/2003,

annettu 24 päivänä lokakuuta 2003,

tarjouskilpailun avaamisesta tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun, kiehautetun (parboiled), pitkäjyväisen B-riisin vientituen määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Arvioidun hankintataseen tarkastelu paljastaa, että tuottajilla on hallussaan vientiin kelpaavaa riisiä. Tämä tilanne voi vaikeuttaa tuottajahintojen normaalia kehitystä markkinointivuonna 2003/2004.

(2) Tilanteen korjaamiseksi olisi säädettävä vientituen myöntämisestä alueille, jotka todennäköisesti tekevät hankintoja yhteisöstä. Riisimarkkinoiden erityisen tilanteen perusteella on aiheellista rajoittaa tuen määrää ja soveltaa siten asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklaa, jossa säädetään mahdollisuudesta vahvistaa vientituen määrä tarjouskilpailulla.

(3) On huomattava, että tähän tarjouskilpailuun sovelletaan vientituen tarjouskilpailuttamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä riisialalla 6 päivänä maaliskuuta 1975 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 584/75 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1948/2002 ([4]), säännöksiä.

(4) Markkinoiden moitteettoman hallinnoinnin vuoksi on suotavaa rajoittaa tarjouskilpailu koskemaan tiettyjä komission asetuksen (ETY) N:o 2145/92 ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 3304/94 ([6]), liitteessä tarkoitettuja alueita ja jättää eräät määräpaikat tarjouskilpailun ulkopuolelle.

(5) Maatalouden euromääräisen valuuttajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maatalousalalla 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2808/98 ([7]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 816/2003 ([8]), 14 artiklan mukaisesti yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevan säädöksen nojalla järjestetyssä tarjouskilpailussa jätetyt tarjoukset ilmaistaan euroina. Saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tällaisessa tapauksessa valuuttakurssin määräytymisperuste on viimeinen tarjousten esittämispäivä. Mainitun artiklan 3 ja 4 kohdissa säädetään valuuttakurssien määräytymisperusteista ennakkojen ja vakuuksien osalta.

(6) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Avataan asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa tarkoitettu vientitukea koskeva tarjouskilpailu CN-koodeihin 1006 30 67 kuuluvalle kokonaan hiotulle, kiehautetulle (parboiled), pitkäjyväiselle B-riisille asetuksen (ETY) N:o 2145/92 liitteessä olevien vyöhykkeiden I—VI osalta Unkaria, Romaniaa ja Turkkia, sekä vyöhykkeen VIII osalta Guyanan yhteistoiminnallista tasavaltaa, Madagaskaria, Surinamin tasavaltaa, Alankomaiden Antilleja, Arubaa sekä Turks- ja Caicossaaria lukuun ottamatta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tarjouskilpailu on avoinna 17 päivään kesäkuuta 2004 asti. Kyseisenä aikana järjestetään määräaikaisia tarjouskilpailuja, joihin liittyvien tarjousten viimeinen jättöpäivä vahvistetaan tarjouskilpailuilmoituksessa.

3. Tarjouskilpailu järjestetään asetuksen (ETY) N:o 584/75 säännösten ja seuraavien säännösten mukaisesti.

2 artikla

Tarjoukset ovat hyväksyttäviä vain, jos ne koskevat vähintään 50 tonnin ja enintään 3 000 tonnin vientimäärää.

3 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 584/75 3 artiklassa tarkoitettu vakuus on 30 euroa tonnilta.

4 artikla

1. Poiketen siitä, mitä komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ([9]) 23 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän tarjouskilpailun osalta annettujen vientitodistusten voimassaoloajan vahvistamiseksi niitä pidetään annettuina tarjouksen jättöpäivänä.

([1]) EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.
([2]) EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.
([3]) EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.
([4]) EYVL L 299, 1.11.2002, s. 18.
([5]) EYVL L 214, 30.7.1992, s. 20.
([6]) EYVL L 341, 30.12.1994, s. 48.
([7]) EYVL L 349, 24.12.1998, s. 36.
([8]) EUVL L 116, 13.5.2003, s. 12.
([9]) EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

2. Kyseiset todistukset ovat voimassa niiden 1 kohdan mukaisesta myöntämispäivästä seuraavan neljännen kuukauden loppuun asti.

5 artikla

Jätetyt tarjoukset on toimitettava komissiolle jäsenvaltioiden välityksellä viimeistään puolitoista tuntia tarjouskilpailuilmoituksessa määrätyn tarjousten jättämismääräajan päättymisestä. Ne tulee ilmoittaa liitteenä olevan taulukon mukaisesti.

Jos tarjouksia ei ole jätetty, jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle edellisessä alakohdassa vahvistetussa määräajassa.

6 artikla

Tarjousten jättämisen vahvistetut määräajat ovat Belgian aikaa.

7 artikla

1. Jätettyjen tarjousten perusteella komissio päättää asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen joko:

— vahvistaa enimmäisvientituen ottaen huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet, tai

— olla ratkaisematta tarjouskilpailua.

2. Kun enimmäisvientituki on vahvistettu, tarjouskilpailu ratkaistaan sen tarjouksen tekijän tai niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjous on yhtä suuri tai pienempi kuin enimmäisvientituki.

8 artikla

Ensimmäisen määräaikaisen tarjouskilpailun tarjousten esittämisen määräaika päättyy 6 päivänä marraskuuta 2003 kello 10.

Tarjousten viimeiseksi jättöpäiväksi vahvistetaan 17 päivä kesäkuuta 2004.

9 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

Kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun, kiehautetun (parboiled), pitkäjyväisen B-riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu

Tarjousten jättämisen määräaika (päivämäärä/kellonaika): …

1	2	3	4
Tarjouksen tekijöiden numero	Määrä (tonnia)	Vientituen määrä (euroa/tonni)	Vähimmäismäärä (*) (tonnia)
1			
2			
3			
4			
5			
jne.			

(*) Asetuksen (ETY) N:o 584/75 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetut määrät.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1878/2003,

annettu 24 päivänä lokakuuta 2003,

tarjouskilpailun avaamisesta Réunioniin toimitettavan esikuoritun pitkäjyväisen B-riisin tukipalkkion määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 ([2]), ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2692/89 ([3]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1453/1999 ([4]), vahvistetaan Réunionin riisitoimituksia koskevat yksityiskohtaiset soveltamissäännöt.

(2) Réunionin riisin hankintatilanteen tarkastelu osoittaa, ettei riisiä ole saatavilla. Ottaen huomioon riisin saatavuus yhteisön markkinoilla on syytä antaa Réunionille mahdollisuus hankkia sitä yhteisön markkinoilta. Réunionin erityisen tilanteen vuoksi toimitettavia määriä on aiheellista rajoittaa ja vahvistaa tukipalkkion määrä tarjouskilpailulla.

(3) Maatalouden euromääräisen valuuttajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maatalousalalla 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2808/98 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 816/2003 ([6]), 14 artiklan mukaisesti yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevan säädöksen nojalla järjestetyssä tarjouskilpailussa jätetyt tarjoukset ilmaistaan euroina. Saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tällaisessa tapauksessa valuuttakurssin määräytymisperuste on viimeinen tarjousten esittämispäivä. Mainitun artiklan 3 ja 4 kohdissa säädetään valuuttakurssien määräytymisperusteista ennakkojen ja vakuuksien osalta.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Avataan asetuksen (EY) N:o 3072/95 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tarjouskilpailu CN-koodiin 1006 20 98 kuuluvan, Réunioniin toimitettavan esikuoritun pitkäjyväisen B-riisin tukipalkkiosta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tarjouskilpailu on avoinna 17 päivään kesäkuuta 2004 asti. Kyseisenä aikana järjestetään määräaikaisia tarjouskilpailuja, joihin liittyvien tarjousten viimeinen jättöpäivä vahvistetaan tarjouskilpailuilmoituksessa.

3. Tarjouskilpailu järjestetään asetuksen (ETY) N:o 2692/89 säännösten ja seuraavien säännösten mukaisesti.

2 artikla

Tarjoukset ovat hyväksyttäviä vain, jos ne koskevat vähintään 50 tonnin ja enintään 3 000 tonnin toimitusmäärää.

3 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2692/89 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vakuus on 30 euroa tonnilta.

4 artikla

Tämän tarjouskilpailun yhteydessä annettujen vientitodistusten voimassaoloajan vahvistamiseksi niitä pidetään tarjouksen viimeisenä jättöpäivänä annettuina.

5 artikla

Jätetyt tarjoukset on toimitettava komissiolle jäsenvaltioiden välityksellä viimeistään puolitoista tuntia tarjouskilpailuilmoituksessa määrätyn tarjousten jättämismääräajan päättymisestä. Ne tulee ilmoittaa liitteenä olevan taulukon mukaisesti.

Jos tarjouksia ei ole jätetty, jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle edellisessä kohdassa tarkoitetussa määräajassa.

6 artikla

Tarjousten jättämistä koskevilla kellonajoilla tarkoitetaan Belgian aikaa.

7 artikla

1. Jätettyjen tarjousten perusteella komissio päättää asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen joko:

— vahvistaa enimmäistukipalkkion määrän, tai

— olla ratkaisematta tarjouskilpailua.

([1]) EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.
([2]) EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.
([3]) EYVL L 261, 7.9.1989, s. 8.
([4]) EYVL L 167, 2.7.1999, s. 19.
([5]) EYVL L 349, 24.12.1998, s. 36.
([6]) EUVL L 116, 13.5.2003, s. 12.

2. Kun enimmäistukipalkkio on vahvistettu, tarjouskilpailu ratkaistaan sen tarjouksen tekijän tai niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjous on enimmäistukipalkkion suuruinen tai sitä alhaisempi.

8 artikla

Ensimmäisen määräaikaisen tarjouskilpailun tarjousten esittämisen määräaika päättyy 6 päivänä marraskuuta 2003 kello 10.

Tarjousten viimeiseksi jättöpäiväksi vahvistetaan 17 päivä kesäkuuta 2004.

9 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

Réunioniin toimitettavan esikuoritun pitkäjyväisen B-riisin tukipalkkiota koskeva tarjouskilpailu

Tarjousten jättämisen määräaika (päivämäärä/kellonaika): …

1	2	3
Tarjouksen tekijöiden numero	Määrä (tonnia)	Toimitustuen määrä (euroa/tonni)
1		
2		
3		
4		
5		
jne.		

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1879/2003,
annettu 24 päivänä lokakuuta 2003,
voin ostojen keskeyttämisestä tietyissä jäsenvaltioissa

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 806/2003 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä voin ja kerman markkinoiden interventiotoimenpiteiden osalta 16 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2771/1999 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 359/2003 ([4]), ja erityisesti sen 2 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 2771/1999 2 artiklassa säädetään, että komissio aloittaa tarjouskilpailuna tapahtuvat ostot jäsenvaltiossa heti, kun se on todennut, että markkinahinta on kahden peräkkäisen viikon ajan ollut kyseisessä jäsenvaltiossa alle 92 prosenttia interventiohinnasta ja että se keskeyttää tällaiset ostot jäsenvaltiossa heti, kun markkinahinta on kahden peräkkäisen viikon ajan ollut kyseisessä jäsenvaltiossa vähintään 92 prosenttia interventiohinnasta.

(2) Viimeisin luettelo jäsenvaltioista, joissa interventio on keskeytetty, vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1778/2003 ([5]). Luettelo on mukautettava Italian asetuksen (EY) N:o 2771/1999 8 artiklan mukaisesti ilmoittamien uusien markkinahintojen huomioon ottamiseksi. Selkeyden vuoksi luettelo olisi korvattava ja asetus (EY) N:o 1778/2003 kumottava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut voin ostot tarjouskilpailulla keskeytetään Belgiassa, Tanskassa, Saksassa, Kreikassa, Espanjassa, Ranskassa, Italiassa, Alankomaissa, Itävallassa, Luxemburgissa, Suomessa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

2 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 1778/2003.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta
Franz FISCHLER
Komission jäsen

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.
([2]) EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.
([3]) EYVL L 333, 24.12.1999, s. 11.
([4]) EUVL L 53, 28.2.2003, s. 17.
([5]) EUVL L 260, 11.10.2003, s. 4.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1880/2003,

annettu 24 päivänä lokakuuta 2003,

raakatimanttien kansainväliseen kauppaan sovellettavasta Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2368/2002 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon raakatimanttien kansainväliseen kauppaan sovellettavasta Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmästä 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2368/2002 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1768/2003 [2], ja erityisesti sen 20 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 2368/2002 20 artiklassa säädetään muutosten tekemisestä luetteloon Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän osanottajista, joihin kuuluu muiden muassa järjestelmän vaatimukset täyttäviä WTO:n jäseniä ja erillisiä tullialueita.

(2) Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän puheenjohtaja esitti 14 päivänä lokakuuta 2003 päivätyssä puheenjohtajan ilmoituksessa ajan tasalle saatetun luettelon järjestelmän osanottajista. Luettelo saatettiin ajan tasalle lisäämällä siihen Bulgaria ja Malesia. Tämän vuoksi liite II olisi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2368/2002 liite II tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 14 päivästä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta
Christopher PATTEN
Komission jäsen

[1] EYVL L 358, 31.12.2002, s. 28.
[2] EUVL L 256, 9.10.2003, s. 9.

LIITE

"LIITE II

Luettelo Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän osanottajista ja näiden nimeämistä toimivaltaisista viranomaisista, joihin viitataan 2, 3, 8, 9, 12, 17, 18, 19 ja 20 artiklassa

ANGOLA

Ministry of Geology and Mines
Rua Hochi Min
Luanda
Angola

ARMENIA

Department of Gemstones and Jewellery
Ministry of Trade and Economic Development
Yerevan
Armenia

AUSTRALIA

— Community Protection Section
Australian Customs Section
Customs House, 5 Constitution Avenue
Canberra ACT 2601
Australia

— Minerals Development Section
Department of Industry, Tourism and Resources
GPO Box 9839
Canberra ACT 2601
Australia

VALKO-VENÄJÄ

Department of Finance
Sovetskaja Str., 7
220010 Minsk
Republic of Belarus

BOTSWANA

Ministry of Minerals, Energy and Water Resources
PI Bag 0018
Gaborone
Botswana

BULGARIA

Ministry of Economy
Multilateral Trade and Economic Policy and Regional Cooperation Directorate
12, Al. Batenberg str.
1000 Sofia
Bulgaria

KANADA

— *Kansainväliset asiat:*

Department of Foreign Affairs and International Trade
Peace Building and Human Security Division
Lester B Pearson Tower B — Room: B4-120
125 Sussex Drive Ottawa, Ontario K1A 0G2
Canada

— *Kanadan KP-sertifikaatin malli:*

Stewardship Division
International and Domestic Market Policy Division
Mineral and Metal Policy Branch
Minerals and Metals Sector
Natural Resources Canada
580 Booth Street, 10th Floor, Room: 10A6
Ottawa, Ontario
Canada K1A 0E4

— *Yleiset tiedustelut:*

Kimberley Process Office
Minerals and Metals Sector (MMS)
Natural Resources Canada (NRCan)
10th Floor, Area A-7
580 Booth Street
Ottawa, Ontario
Canada K1A 0E4

KESKI-AFRIKAN TASAVALTA

Independent Diamond Valuators (IDV)
Immeuble SOCIM, 2e étage
BP 1613 Bangui
Central African Republic

KIINAN KANSANTASAVALTA

Department of Inspection and Quarantine Clearance
General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine (AQSIQ)
9 Madiandonglu
Haidian District, Beijing
People's Republic of China

HONGKONG, Kiinan kansantasavallan erityishallintoalue

Department of Trade and Industry
Hong Kong Special Administrative Region
Peoples Republic of China
Room 703, Trade and Industry Tower
700 Nathan Road
Kowloon
Hong Kong
China

KONGON DEMOKRAATTINEN TASAVALTA

Centre d'évaluation, d'expertise et de certification (CEEC)
17th floor, BCDC Tower
30th June Avenue
Kinshasa
Democratic Republic of Congo

KONGON TASAVALTA

Directorate General of Mines and Geology
Brazzaville
Republic of Congo

NORSUNLUURANNIKKO

Ministry of Mines and Energy
BP V 91
Abidjan
Côte d'Ivoire

KROATIA

Ministry of Economy
Zagreb
Republic of Croatia

EUROOPAN YHTEISÖ

European Commission
DG External Relations A/2
B-1049 Bruxelles/Brussel

GUINEA

Ministry of Mines and Geology
BP 2696
Conakry
Guinea

GUYANA

Geology and Mines Commission
P O Box 1028
Upper Brickdam
Stabroek
Georgetown
Guyana

UNKARI

Licensing and Administration Office of the Ministry of Economy and Transport
Margit krt. 85
1024 Budapest
Hungary

INTIA

The Gem & Jewellery Export Promotion Council
Diamond Plaza, 5th Floor 391-A, Fr D.B. Marg
Mumbai 400 004
India

ISRAEL

Ministry of Industry and Trade
P.O. Box 3007
52130 Ramat Gan
Israel

JAPANI

— United Nations Policy Division
Foreign Policy Bureau
Ministry of Foreign Affairs
2-11-1, Shibakoen Minato-ku
105-8519 Tokyo
Japan

— Mineral and Natural Resources Division
Agency for Natural Resources and Energy
Ministry of Economy, Trade and Industry
1-3-1 Kasumigaseki, Chiyoda-ku
100-8901 Tokyo
Japan

KOREAN TASAVALTA

— UN Division
Ministry of Foreign Affairs and Trade
Government Complex Building
77 Sejong-ro, Jongro-gu
Seoul
Korea

— Trade Policy Division
Ministry of Commerce, Industry and Enterprise
1 Joongang-dong, Kwacheon-City
Kyunggi-do
Korea

LAOSIN DEMOKRAATTINEN TASAVALTA

Department of Foreign Trade
Ministry of Commerce
Vientiane
Laos

LIBANON

Ministry of Economy and Trade
Beirut
Lebanon

LESOTHO

Commission of Mines and Geology
PO Box 750
Maseru 100
Lesotho

MALESIA

Ministry of International Trade and Industry
Blok 10
Komplek Kerajaan Jalan Duta
50622 Kuala Lumpur
Malaysia

MAURITIUS

Ministry of Commerce and Co-operatives
Import Division
2nd Floor, Anglo-Mauritius House
Intendance Street
Port Louis
Mauritius

NAMIBIA

Diamond Commission
Ministry of Mines and Energy
Private Bag 13297
Windhoek
Namibia

PUOLA

Ministry of Economy, Labour and Social Policy
Plac Trzech Krzyzy 3/5
00-507 Warsaw
Poland

VENÄJÄN FEDERAATIO

Gokhran of Russia
14, 1812 Goda St.
121170 Moscow
Russia

SIERRA LEONE

Ministry of Mineral Resources
Youyi Building
Brookfields
Freetown
Sierra Leone

SLOVENIA

Ministry of the Economy
Kotnikova 5
1000 Ljubljana
Republic of Slovenia

ETELÄ-AFRIKKA

South African Diamond Board
240 Commissioner Street
Johannesburg
South Africa

SRI LANKA

Trade Information Service
Sri Lanka Export Development Board
42 Nawam Mawatha
Colombo 2
Sri Lanka

SVEITSI

State Secretariat for Economic Affairs
Export Control Policy and Sanctions
Effingerstrasse 1
3003 Berne
Switzerland

TAIWANIN, PENGHUN, KINMENIN JA MATSUN ERILLINEN TULLIALUE

Import and Export office
Licensing and Administration
Board of Foreign Trade
Taiwan

TANSANIA

Commission for Minerals
Ministry of Energy and Minerals
PO Box 2000
Dar es Salaam
Tanzania

THAIMAA

Ministry of Commerce
Department of Foreign Trade
44/100 Thanon Sanam Bin Nam-Nonthaburi
Muang District
Nonthaburi 11000
Thailand

UKRAINA

— Ministry of Finance
State Gemological Center
Degtyarivska St. 38-44
Kiev
04119 Ukraine

— International Department
Diamond Factory 'Kristall'
600 Letiya Street 21
21100 Vinnitsa
Ukraine

YHDISTYNEET ARABIEMIIRIKUNNAT

Dubai Metals and Commodities Centre
PO Box 63
Dubai
United Arab Emirates

AMERIKAN YHDYSVALLAT

U.S. Department of State
2201 C St., N.W.
Washington D.C.
United States of America

VENEZUELA

Ministry of Energy and Mines
Apartado Postal nº 61536 Chacao
Caracas 1006
Av. Libertadores, Edif. PDVSA, Pent House B
La Campina — Caracas
Venezuela

VIETNAM

Export-Import Management Department
Ministry of Trade of Vietnam
31 Trang Tien
Hanoi 10.000
Vietnam

ZIMBABWE

Principal Minerals Development Office
Ministry of Mines and Mining Development
Private Bag 7709, Causeway
Harare
Zimbabwe"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1881/2003,

annettu 24 päivänä lokakuuta 2003,

Kyprokseen, Maltaan ja Sloveniaan vietävien tiettyjen maitotuotteiden vientitodistusten ja vientitukien soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 ([2]), ja erityisesti sen 26 artiklan 3 kohdan ja 31 artiklan 14 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisön sekä Kyproksen, Maltan ja Slovenian välisessä tiettyjen maitotuotteiden kaupassa sovelletaan edelleen tuontitulleja ja vientitukia, ja vientitukien taso on selvästi tuontitulleja korkeampi. Ottaen huomioon mainittujen maiden liittyminen Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004, tuontitullien ja kyseisille tuotteille myönnettävien vientitukien tason välinen merkittävä erotus voi johtaa tuen ennakkovahvistuksen sisältävien todistusten hakemiseen määrille, jotka ylittävät selvästi kohdealueen markkinoiden tarpeet. Jotta estettäisiin tällaiset keinottelutarkoituksessa tehtävät siirrot, olisi rajoitettava mainituille Kyprokseen, Maltaan ja Sloveniaan vietäville tuotteille 1 päivästä marraskuuta 2003 alkaen myönnettävien vientitodistusten voimassaoloaikaa.

(2) Tämän vuoksi olisi poikettava siitä, mitä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien osalta 26 päivänä tammikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 174/1999 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1392/2003 ([4]), 6 artiklassa säädetään.

(3) Jotta vältettäisiin niin ikään kaupan vääristymät ja erityisesti kyseisten tuotteiden jälleenlähettäminen Kyprokseen, Maltaan tai Sloveniaan huolimatta siitä, että alunperin oli ilmoitettu ja todistukseen merkitty jokin muu määräpaikka, on syytä säätää, että tällaisessa tapauksessa huomioon otettava tuki on vienti-ilmoituksen tai maksuilmoituksen vastaanottamispäivänä voimassa oleva tuki poiketen siitä, mitä maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 15 päivänä huhtikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 444/2003 ([6]), 18 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään.

(4) Maidon ja maitotuotteiden hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 174/1999 6 artiklassa säädetään, tuotteille, jotka kuuluvat CN-koodeihin

— 0405 ja joiden määräpaikkana on Kypros,

— 0401, 0402, 0403 90 11—69, 0404 90 ja 0405 ja joiden määräpaikkana on Malta,

— 0401, 0402, 0403 90 11—69, 0404 90, 0405 ja 0406 ja joiden määräpaikkana on Slovenia,

1 päivän marraskuuta 2003 ja 29 päivän helmikuuta 2004 välisenä aikana myönnettyjen vientitukea sisältävien vientitodistusten voimassaoloaika päättyy 29 päivänä helmikuuta 2004.

2 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 800/1999 18 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, tapauksissa, joissa todistuksen 7 kohdassa ilmoitettua määräpaikkaa ei ole noudatettu seuraaviin CN-koodeihin kuuluvien tuotteiden viennissä 1 päivän maaliskuuta ja 30 päivän huhtikuuta 2004 välisenä aikana käytettyjen todistusten osalta:

— 0405, määräpaikkana Kypros,

— 0401, 0402, 0403 90 11—69, 0404 90 ja 0405, määräpaikkana Malta,

— 0401, 0402, 0403 90 11—69, 0404 90, 0405 ja 0406, määräpaikkana Slovenia,

mainitun artiklan soveltamiseksi huomioon otettava tuki on kyseisten määräpaikkojen osalta vienti-ilmoituksen tai maksuilmoituksen vastaanottamispäivänä sovellettava tuki.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.
([2]) EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.
([3]) EYVL L 20, 27.1.1999, s. 8.
([4]) EUVL L 197, 5.8.2003, s. 3.
([5]) EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11.
([6]) EUVL L 67, 12.3.2003, s. 3.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/87/EY,

annettu 13 päivänä lokakuuta 2003,

kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([3]),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([4]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vihreällä kirjalla kasvihuonekaasujen päästökaupasta Euroopan unionissa käynnistettiin Euroopan laajuinen keskustelu kasvihuonekaasujen päästökaupan sopivuudesta ja mahdollisesta toimivuudesta Euroopan unionissa. Eurooppalaisessa ilmastonmuutosohjelmassa on ollut erilaisia sidosryhmiä mukana tarkastelemassa yhteisön politiikkoja ja toimenpiteitä, mukaan lukien vihreään kirjaan perustuva kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä yhteisössä (yhteisön järjestelmä). Päätelmissään 8 päivänä maaliskuuta 2001 neuvosto totesi eurooppalaisen ilmastonmuutosohjelman sekä vihreään kirjaan perustuvan työn erityisen merkityksen ja korosti konkreettisten toimien pikaista tarvetta yhteisön tasolla.

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1600/2002/EY ([5]) perustetussa kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa ilmastonmuutosta pidetään ensisijaisena toiminta-alueena, ja ohjelmassa esitetään yhteisön laajuisen päästökauppajärjestelmän toteuttamista vuoteen 2005 mennessä. Ohjelmassa todetaan, että yhteisö on sitoutunut vähentämään vuosien 2008—2012 aikana kasvihuonekaasujen päästöjä kahdeksalla prosentilla vuoden 1990 tasoon verrattuna ja että pitkällä aikavälillä kasvihuonekaasujen päästöjen kokonaismäärää on vähennettävä noin 70 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna.

(3) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen tekemisestä 15 päivänä joulukuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/69/EY ([6]) hyväksytyn ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen perimmäisenä tavoitteena on ilmakehän kasvihuonekaasupitoisuuksien vakiinnuttaminen sellaiselle tasolle, ettei ihmisen toiminnasta aiheudu vaarallista häiriötä ilmastojärjestelmässä.

(4) Kun Kioton pöytäkirja, joka hyväksyttiin ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti 25 päivänä huhtikuuta 2002 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2002/358/EY ([7]), tulee voimaan, se velvoittaa yhteisön ja sen jäsenvaltiot vähentämään pöytäkirjan liitteessä A lueteltujen ihmisen toiminnasta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen kokonaismäärää vuosien 2008 ja 2012 välisenä kautena kahdeksalla prosentilla vuoden 1990 tasoon verrattuna.

(5) Yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat sopineet täyttävänsä yhteisesti Kioton pöytäkirjan mukaiset sitoumuksensa ihmisten toiminnasta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämisestä päätöksen 2002/358/EY mukaisesti. Tällä direktiivillä on tarkoitus myötävaikuttaa siihen, että Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot täyttävät sitoumuksensa tehokkaammin, järjestämällä tehokkaat kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien eurooppalaiset markkinat ja siten, että siitä koituu mahdollisimman vähän haittaa talouden kehitykselle ja työllisyydelle.

(6) Yhteisön CO_2-päästöjen ja muiden kasvihuonekaasupäästöjen valvontajärjestelmästä 24 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/389/ETY ([8]) toteutettiin järjestelmä, jolla valvotaan kasvihuonekaasujen päästöjä ja arvioidaan edistymistä näitä päästöjä koskevien sitoumusten täyttämisessä. Tämä järjestelmä auttaa jäsenvaltioita niiden päättäessä myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärästä.

(7) Yhteisön säännökset päästöoikeuksien jakamisesta jäsenvaltioissa ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa, ettei sisämarkkinoiden toiminta häiriinny, ja vältetään kilpailun vääristyminen.

([1]) EYVL C 75 E, 26.3.2002, s. 33.
([2]) EYVL C 221, 17.9.2002, s. 27.
([3]) EYVL C 192, 12.8.2002, s. 59.
([4]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 10. lokakuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. maaliskuuta 2003 (EUVL C 125 E, 27.5.2003, s. 72), Euroopan parlamentin päätös, tehty 2. heinäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 22. heinäkuuta 2003.
([5]) EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.
([6]) EYVL L 33, 7.2.1994, s. 11.
([7]) EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1.
([8]) EYVL L 167, 9.7.1993, s. 31, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 1999/296/EY (EYVL L 117, 5.5.1999, s. 35).

(8) Päästöoikeuksia jakaessaan jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä huomiota mahdollisuuksiin vähentää päästöjä teollisuusprosessien osalta.

(9) Jäsenvaltiot voivat säätää, että ne myöntävät henkilöille vuonna 2008 alkavana viisivuotiskautena voimassa olevia päästöoikeuksia ainoastaan niiden päästöoikeuksien osalta, jotka on mitätöity ja jotka vastaavat niitä päästöjen vähennyksiä, jotka nämä henkilöt ovat toteuttaneet jäsenvaltionsa alueella vuonna 2005 alkavan kolmivuotiskauden aikana.

(10) Tästä viisivuotiskaudesta alkaen siirrettäessä päästöoikeuksia toiseen jäsenvaltioon tehdään vastaavat mukautukset Kioton pöytäkirjan nojalla sallittuihin päästömääriin.

(11) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tiettyjä nimettyjä toimintoja harjoittavilla toimijoilla on kasvuhuonekaasujen päästölupa ja että ne tarkkailevat näihin toimintoihin liittyviä nimettyjä kasvihuonekaasupäästöjään ja raportoivat niistä.

(12) Jäsenvaltioiden olisi annettava säännökset seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin rikkomiseen, ja varmistettava, että niitä sovelletaan. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(13) Avoimuuden varmistamiseksi yleisöllä olisi oltava mahdollisuus tutustua tietoihin, jotka koskevat päästöoikeuksien jakamista ja päästöjen tarkkailun tuloksia, ellei ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY ([1]) edellyttämistä rajoituksista muuta johdu.

(14) Jäsenvaltioiden olisi laadittava tämän direktiivin täytäntöönpanosta kertomus eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järkeistämisestä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY ([2]) mukaisesti.

(15) Otettaessa uusia laitoksia yhteisön järjestelmän piiriin olisi noudatettava tässä direktiivissä annettuja säännöksiä, ja näin ollen yhteisön järjestelmä voidaan laajentaa kattamaan myös muiden kasvihuonekaasujen kuin hiilidioksidin päästöt, kuten ne, jotka ovat peräisin kemian- ja alumiiniteollisuudesta.

(16) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltiota säilyttämästä tai perustamasta kansallisia kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmiä, joilla säännellään kasvihuonekaasujen päästöjä, jotka ovat peräisin muista kuin liitteessä I luetelluista tai yhteisön järjestelmän piiriin kuuluvista toiminnoista tai jotka ovat peräisin väliaikaisesti yhteisön järjestelmän ulkopuolelle jätetyistä laitoksista.

(17) Jäsenvaltiot voivat osallistua kansainväliseen päästökauppaan Kioton pöytäkirjan osapuolina minkä tahansa muun sen liitteessä B mainitun osapuolen kanssa.

(18) Yhteisön järjestelmän kytkeminen kolmansien maiden kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmiin lisää Kioton pöytäkirjan velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti tehdyssä päätöksessä 2002/358/EY yhteisölle asetettujen päästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamisen kustannustehokkuutta.

(19) Hankemekanismit, yhteistoteutus (JI) ja puhtaan kehityksen mekanismi (CDM) mukaan lukien, ovat tärkeitä, jotta tavoitteet saavutetaan sekä maailman kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen että kustannustehokkaammin toimivan yhteisön järjestelmän osalta. Kioton pöytäkirjan ja Marrakešin sopimusten asiaa koskevien määräysten mukaisesti näitä mekanismeja olisi käytettävä täydentämään kansallista toimintaa, joka on näin ollen merkittävä osa näitä pyrkimyksiä.

(20) Tällä direktiivillä rohkaistaan energiatehokkaampien ja vähemmän päästöjä tuotantoyksikköä kohden aiheuttavien tekniikoiden käyttöön, sähkön ja lämmön yhteistuotantoon tarkoitettu tekniikka mukaan lukien, kun taas hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla edistetään erityisesti sähkön ja lämmön yhteistuotantoon tarkoitettuja tekniikoita.

(21) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/61/EY ([3]) luodaan pilaantumisen ehkäisyä ja vähentämistä koskevat yleiset puitteet, joita voidaan käyttää kasvihuonekaasujen päästölupien myöntämisessä. Direktiiviä 96/61/EY olisi muutettava sen varmistamiseksi, ettei tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvasta laitoksesta peräisin oleville kasvihuonekaasujen suorille päästöille aseteta päästöjen raja-arvoja ja että jäsenvaltiot voivat päättää, ettei energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia määrätä koskemaan polttoyksiköitä tai muita yksiköitä, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä paikalla, tämän kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 96/61/EY muiden vaatimusten soveltamista.

(22) Tämä direktiivi on Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastonmuutosta koskevan puitesopimuksen ja Kioton pöytäkirjan mukainen. Tätä direktiiviä olisi tarkistettava niihin liittyvän kehityksen perusteella sekä direktiivin täytäntöönpanosta saatujen kokemusten ja kasvihuonekaasujen päästöjen seurannassa saavutetun edistymisen ottamiseksi huomioon.

([1]) EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.
([2]) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48.
([3]) EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

(23) Päästöoikeuksien kaupan olisi oltava osa kattavaa ja yhdenmukaista politiikka- ja toimenpidekokonaisuutta, joka toteutetaan jäsenvaltioiden ja yhteisön tasolla. Yhteisön järjestelmään kuuluvan toiminnan osalta jäsenvaltiot voivat tarkastella sellaisten sääntely- tai veropolitiikkojen taikka muiden politiikkojen vaikutuksia, joilla on samat tavoitteet, tämän kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista. Direktiiviä tarkistettaessa olisi tarkasteltava sitä, missä määrin nämä tavoitteet on saavutettu.

(24) Verotus voi olla kansallisen politiikan väline sellaisten laitosten päästöjen rajoittamiseksi, jotka on jätetty väliaikaisesti yhteisön järjestelmän ulkopuolelle.

(25) Politiikkoja ja toimenpiteitä olisi toteutettava jäsenvaltioiden ja yhteisön tasolla kaikilla talouden aloilla Euroopan unionissa eikä ainoastaan teollisuuden ja energian aloilla, jotta saadaan aikaan huomattavia vähennyksiä päästöissä. Komission olisi erityisesti harkittava yhteisön tason politiikkoja ja toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että liikennesektori myötävaikuttaa merkittävästi siihen, että yhteisö ja sen jäsenvaltiot täyttävät Kioton pöytäkirjan mukaiset ilmastonmuutosta koskevat velvoitteensa.

(26) Markkinoihin perustuvien järjestelyjen moninaisista mahdollisuuksista huolimatta ilmaston muutoksen rajoittamista koskevan Euroopan unionin strategian olisi perustuttava yhteisön järjestelmän ja muun tyyppisten yhteisön, kansallisten ja kansainvälisten toimien väliseen tasapainoon.

(27) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.

(28) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(29) Komissio ei voi muuttaa liitteessä III olevia perusteita 1, 5 ja 7 komitologiamenettelyä soveltaen. Muutokset, jotka koskevat vuoden 2012 jälkeisiä kausia, olisi tehtävä ainoastaan yhteispäätösmenettelyllä.

(30) Koska yksittäisten jäsenvaltioiden toimin ei voida riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toiminnan tavoitetta eli yhteisön järjestelmän toteuttamista ja koska se tämän vuoksi voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa esitetyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa esitetyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tällä direktiivillä perustetaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä yhteisössä (jäljempänä 'yhteisön järjestelmä') kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi sekä kustannustehokkaasti että taloudellisesti.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuviin päästöihin ja liitteessä II lueteltuihin kasvihuonekaasuihin.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta direktiivistä 96/61/EY johtuvien vaatimusten soveltamista.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'päästöoikeudella' ainoastaan tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi määritettyä ja tämän direktiivin säännösten mukaisesti siirrettävissä olevaa oikeutta päästää ympäristöön yhtä hiilidioksiditonnia vastaava määrä tiettynä ajanjaksona;

b) 'päästöillä' jonkin laitoksen lähteistä ilmaan päästettyjä kasvihuonekaasuja;

c) 'kasvihuonekaasuilla' liitteessä II lueteltuja kaasuja;

d) 'kasvihuonekaasujen päästöluvalla' 5 ja 6 artiklan mukaisesti myönnettyä lupaa;

e) 'laitoksella' kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyvää toimintaa, joka on teknisesti yhteydessä laitoksella suoritettuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen;

f) 'toiminnanharjoittajalla' henkilöä, joka käyttää tai valvoo laitosta, taikka, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, henkilöä, jolle on annettu taloudellinen päätäntävalta laitoksen teknisessä toiminnassa;

g) 'henkilöllä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä;

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

h) 'uudella osallistujalla' yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavaa laitosta, joka on saanut kasvihuonekaasujen päästöluvan tai jonka kasvihuonekaasujen päästölupa on päivitetty laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksen tai laitoksen laajennuksen johdosta sen jälkeen, kun kansallisesta jakosuunnitelmasta on ilmoitettu komissiolle;

i) 'yleisöllä' yhtä tai useampaa henkilöä ja kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti henkilöiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;

j) 'hiilidioksiditonnia vastaavalla määrällä' tai 'hiilidioksidiekvivalenttitonnilla' yhtä tonnia hiilidioksidia (CO_2) tai minkä tahansa muun liitteessä II luetellun kasvihuonekaasun määrää, jolla on vastaava vaikutus maapallon lämpenemiseen.

4 artikla

Kasvihuonekaasujen päästöluvat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2005 mikään laitos ei harjoita liitteessä I lueteltua toimintaa, josta aiheutuu kyseiseen toimintaan liittyviä nimettyjä päästöjä, ilman että toimivaltainen viranomainen on myöntänyt sen toiminnanharjoittajalle luvan 5 ja 6 artiklan mukaisesti tai laitos on jätetty väliaikaisesti yhteisön järjestelmän ulkopuolelle 27 artiklan nojalla.

5 artikla

Kasvihuonekaasujen päästölupahakemukset

Toimivaltaiselle viranomaiselle osoitetun kasvihuonekaasujen päästölupaa koskevan hakemuksen on sisällettävä kuvaus seuraavista:

a) laitos ja sen toiminnat sekä käytössä oleva teknologia,

b) raaka- ja lisäaineet, joiden käytöstä todennäköisesti aiheutuu liitteessä I lueteltujen kaasujen päästöjä,

c) laitoksesta aiheutuvien liitteessä I lueteltujen kaasujen päästöjen lähteet, ja

d) päästöjen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi suunnitellut toimenpiteet 14 artiklan nojalla annettujen ohjeiden mukaisesti.

Lupahakemukseen on myös kuuluttava käytännönläheinen tiivistelmä ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuista yksityiskohdista.

6 artikla

Kasvihuonekaasujen päästöluvan ehdot ja sisältö

1. Toimivaltainen viranomainen myöntää luvan päästää kasvihuonekaasuja koko laitoksesta tai sen osasta, jos sille on osoitettu, että toiminnanharjoittaja pystyy tarkkailemaan päästöjä ja raportoimaan niistä.

Kasvihuonekaasujen päästölupa voi koskea saman toiminnanharjoittajan samassa sijaintipaikassa olevaa yhtä tai useampaa laitosta.

2. Kasvihuonekaasujen päästölupien on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) toiminnanharjoittajan nimi ja osoite;

b) kuvaus laitoksen toiminnoista ja päästöistä;

c) päästöjen tarkkailua koskevat vaatimukset, joissa määritetään tarkkailumenetelmät ja -tiheys;

d) päästöraportointia koskevat vaatimukset; ja

e) velvoite palauttaa kunakin kalenterivuonna aiheutuneita, 15 artiklan mukaisesti todennettuja laitoksen kokonaispäästöjä vastaava määrä päästöoikeuksia neljän kuukauden kuluessa kyseisen vuoden lopusta.

7 artikla

Laitoksia koskevat muutokset

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksista tai laitoksen laajennuksista, jotka voivat edellyttää kasvihuonekaasujen päästöluvan päivittämistä. Toimivaltaiset viranomaiset päivittävät luvan tarvittaessa. Jos laitoksen toiminnanharjoittaja muuttuu, toimivaltaisen viranomaisen on päivitettävä lupa ja merkittävä siihen uuden toiminnanharjoittajan nimi ja osoite.

8 artikla

Yhteensovittaminen direktiivin 96/61/EY kanssa

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jos laitokset harjoittavat direktiivin 96/61/EY liitteeseen I sisältyvää toimintaa, kasvihuonekaasujen päästöluvan myöntämisehdot ja -menettely yhteensovitetaan mainitussa direktiivissä säädettyjen lupaehtojen ja -menettelyn kanssa. Tämän direktiivin 5, 6 ja 7 artiklan vaatimukset voidaan sisällyttää direktiivissä 96/61/EY säädettyihin menettelyihin.

9 artikla

Kansallinen jakosuunnitelma

1. Kunkin jäsenvaltion on jokaista 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua kautta varten laadittava kansallinen suunnitelma, jossa esitetään päästöoikeuksien kokonaismäärä, jonka jäsenvaltio aikoo kyseiseksi kaudeksi myöntää, sekä se, miten sen on tarkoitus nämä oikeudet jakaa. Suunnitelman laatimisessa on käytettävä objektiivisia ja avoimia perusteita, mukaan lukien liitteessä III luetellut perusteet, ja siinä on otettava asianmukaisesti huomioon yleisön huomautukset. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä ohjeet liitteessä III lueteltujen perusteiden täytäntöönpanosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimuksen soveltamista.

11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kautta koskeva suunnitelma on julkistettava ja siitä on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille 31 päivään maaliskuuta 2004 mennessä. Seuraavia kausia koskeva suunnitelma on julkaistava ja siitä on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille vähintään 18 kuukautta ennen kyseisen kauden alkamista.

2. Kansallisia jakosuunnitelmia on tarkasteltava 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komiteassa.

3. Jäsenvaltion tehtyä 1 kohdan mukaisen ilmoituksen kansallisesta jakosuunnitelmasta komissio voi kolmen kuukauden kuluessa hylätä suunnitelman tai sen osan sillä perusteella, että se ei ole liitteessä III lueteltujen perusteiden tai 10 artiklan mukainen. Jäsenvaltio voi tehdä 11 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisen päätöksen vain, jos komissio hyväksyy ehdotetut muutokset. Komission on perusteltava hylkäävä päätös.

10 artikla

Jakomenetelmä

Jäsenvaltioiden on jaettava vähintään 95 prosenttia päästöoikeuksista maksutta 1 päivänä tammikuuta 2005 alkavaksi kolmivuotiskaudeksi. Jäsenvaltioiden on jaettava vähintään 90 prosenttia päästöoikeuksista maksutta 1 päivänä tammikuuta 2008 alkavaksi viisivuotiskaudeksi.

11 artikla

Päästöoikeuksien jakaminen ja myöntäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä 1 päivänä tammikuuta 2005 alkavaa kolmivuotiskautta varten myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärästä ja päästöoikeuksien jakamisesta kunkin laitoksen toiminnanharjoittajalle. Päätös on tehtävä vähintään kolme kuukautta ennen kauden alkamista, ja sen on perustuttava 9 artiklan nojalla laadittuun kansalliseen jakosuunnitelmaan ja oltava 10 artiklan mukainen, ottaen asianmukaisesti huomioon yleisön huomautukset.

2. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä 1 päivänä tammikuuta 2008 alkavaa viisivuotiskautta ja kutakin sitä seuraavaa viisivuotiskautta varten myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärästä ja aloitettava menettely päästöoikeuksien jakamiseksi kunkin laitoksen toiminnanharjoittajalle. Päätös on tehtävä vähintään 12 kuukautta ennen kunkin kauden alkamista ja sen on perustuttava 9 artiklan nojalla laadittuun kyseisen jäsenvaltion kansalliseen jakosuunnitelmaan ja oltava 10 artiklan mukainen, ottaen asianmukaisesti huomioon yleisön huomautukset.

3. 1 tai 2 kohdan mukaisesti tehdyissä päätöksissä on noudatettava Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 87 ja 88 artiklan vaatimuksia. Jakopäätöksiä tehdessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon se, että päästöoikeuksia on oltava uusien osallistujien saatavilla.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä osa päästöoikeuksien kokonaismäärästä 1 tai 2 kohdassa mainitun kauden kutakin vuotta varten kyseisen vuoden helmikuun 28 päivään mennessä.

12 artikla

Päästöoikeuksien siirto, palautus ja mitätöiminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästöoikeuksia voidaan siirtää:

a) henkilöiden välillä yhteisössä;

b) yhteisössä olevien henkilöiden ja kolmansissa maissa olevien henkilöiden välillä, jos kyseinen päästöoikeus on tunnustettu 25 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, ilman muita kuin tähän direktiiviin sisältyviä tai tämän direktiivin nojalla asetettavia rajoituksia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jonkin muun jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämät päästöoikeudet tunnustetaan toiminnanharjoittajan 3 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kunkin laitoksen toiminnanharjoittaja palauttaa joka vuosi 30 päivään huhtikuuta mennessä kyseisestä laitoksesta edellisenä kalenterivuonna aiheutuneita ja 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia ja että nämä päästöoikeudet mitätöidään sen jälkeen.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että päästöoikeudet mitätöidään milloin tahansa sen henkilön pyynnöstä, jonka hallussa ne ovat.

13 artikla

Päästöoikeuksien voimassaolo

1. Päästöoikeudet ovat voimassa sinä 11 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona aiheutuvien päästöjen osalta, jolle ne on myönnetty.

2. Neljä kuukautta ensimmäisen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viisivuotiskauden alkamisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on mitätöitävä päästöoikeudet, jotka eivät enää ole voimassa ja joita ei ole palautettu ja mitätöity 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat myöntää päästöoikeuksia henkilöille kuluvaa kautta varten korvatakseen näiden hallussa olevat päästöoikeudet, jotka mitätöidään ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

3. Neljä kuukautta kunkin 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ensimmäistä seuraavan viisivuotiskauden alkamisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on mitätöitävä päästöoikeudet, jotka eivät enää ole voimassa ja joita ei ole palautettu ja mitätöity 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on myönnettävä päästöoikeuksia henkilöille kuluvaa kautta varten korvatakseen näiden hallussa olevat päästöoikeudet, jotka mitätöidään ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

14 artikla

Päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevat ohjeet

1. Komissio antaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 30 päivään syyskuuta 2003 mennessä ohjeet liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuvien, kyseisiin toimintoihin liittyvien nimettyjen kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailua ja raportointia varten. Ohjeiden on perustuttava liitteessä IV esitettyihin päästöjen tarkkailua ja raportointia koskeviin periaatteisiin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästöjä tarkkaillaan näitä ohjeita noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin laitoksen toiminnanharjoittaja laatii näitä ohjeita noudattaen toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin kalenterivuoden päätyttyä raportin kyseisenä kalenterivuonna laitoksesta aiheutuneista päästöistä.

15 artikla

Todentaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajien 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamat päästöraportit todennetaan liitteessä V esitettyjen perusteiden mukaisesti ja että tästä ilmoitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja, jonka raporttia ei ole kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä todennettu edeltävän vuoden päästöjen osalta tyydyttäväksi liitteessä V esitettyjen perusteiden mukaisesti, ei saa jatkaa päästöoikeuksien siirtämistä ennen kuin kyseisen toiminnanharjoittajan raportti on todennettu tyydyttäväksi.

16 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava säännökset seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näiden säännösten soveltamisen varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi nämä säännökset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003 ja ilmoitettava sille niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava niiden toiminnanharjoittajien nimien julkistaminen, jotka ovat rikkoneet 12 artiklan 3 kohdan vaatimuksia palauttaa riittävä määrä päästöoikeuksia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos jokin toiminnanharjoittaja ei kunkin vuoden 30 päivään huhtikuuta mennessä palauta toiminnanharjoittajan edeltävän vuoden päästöjä vastaavaa määrää päästöoikeuksia, tämä on velvollinen maksamaan liikapäästöistä sakkoa. Tämä liikapäästösakko on 100 euroa kutakin sellaista laitoksen toiminnasta aiheutunutta hiilidioksidiekvivalenttitonnia kohti, jonka osalta toiminnanharjoittaja ei ole palauttanut päästöoikeuksia. Liikapäästösakon maksaminen ei vapauta toiminnanharjoittajaa velvoitteesta palauttaa kyseisiä liikapäästöjä vastaava päästöoikeuksien määrä palauttaessaan päästöoikeuksia seuraavan kalenterivuoden osalta.

4. Kolmivuotiskautena, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2005, jäsenvaltioiden on sovellettava liikapäästöihin pienempää sakkoa, joka on 40 euroa kutakin sellaista laitoksen toiminnasta aiheutunutta hiilidioksidiekvivalenttitonnia kohti, jonka osalta toiminnanharjoittaja ei ole palauttanut päästöoikeuksia. Liikapäästösakon maksaminen ei vapauta toiminnanharjoittajaa velvoitteesta palauttaa kyseisiä liikapäästöjä vastaava päästöoikeuksien määrä palauttaessaan päästöoikeuksia seuraavan kalenterivuoden osalta.

17 artikla

Tietojen saatavuus

Toimivaltaisen viranomaisen on saatettava yleisön saataville päästöoikeuksien jakamista koskevat päätökset sekä kasvihuonekaasujen päästölupien edellyttämät ja toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevat päästöraportit, jollei direktiivin 2003/4/EY 3 artiklan 3 kohdassa ja 4 artiklassa säädetyistä rajoituksista muuta johdu.

18 artikla

Toimivaltainen viranomainen

Jäsenvaltioiden on tehtävä aiheelliset hallinnolliset järjestelyt, mukaan lukien yhden tai useamman asianmukaisen toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen, tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi. Jos viranomaisia nimetään useampi kuin yksi, näiden viranomaisten tämän direktiivin mukainen toiminta on yhteensovitettava.

19 artikla

Rekisterit

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava rekisterin perustamisesta ja ylläpitämisestä sen varmistamiseksi, että päästöoikeuksien myöntämisestä, hallussapidosta, siirtämisestä ja mitätöimisestä pidetään tarkkaa kirjanpitoa. Jäsenvaltiot voivat ylläpitää rekistereitään yhteisessä järjestelmässä yhden tai useamman muun jäsenvaltion kanssa.

2. Kuka tahansa henkilö voi pitää hallussaan päästöoikeuksia. Rekisterin on oltava yleisön käytettävissä, ja rekisterissä kirjataan erillisille tileille kunkin sellaisen henkilön päästöoikeudet, jolle päästöoikeuksia myönnetään ja jolle tai jolta niitä siirretään.

3. Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi komissio antaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti asetuksen standardoidusta ja suojatusta rekisterijärjestelmästä. Rekisterit koostuvat standardoiduista sähköisistä tietokannoista, joiden yhteisten tietojen avulla voidaan seurata päästöoikeuksien myöntämistä, hallussapitoa, siirtämistä ja mitätöimistä, taata yleisölle oikeus tutustua tietoihin ja luottamuksellisuus tarvittaessa sekä varmistaa, että siirrot eivät ole Kioton pöytäkirjasta johtuvien velvoitteiden vastaisia.

20 artikla

Keskusvalvoja

1. Komissio nimeää keskusvalvojan, joka pitää riippumatonta tapahtumakirjaa päästöoikeuksien myöntämisestä, siirtämisestä ja mitätöimisestä.

2. Keskusvalvoja tekee riippumattoman tapahtumakirjan avulla automaattisia tarkistuksia kustakin tapahtumasta rekisterissä varmistaakseen, että päästöoikeuksien myöntämisessä, siirtämisessä ja mitätöimisessä ei toimita sääntöjenvastaisesti.

3. Jos automaattisissa tarkistuksissa havaitaan sääntöjenvastaisuutta, keskusvalvojan on ilmoitettava tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle tai asianomaisille jäsenvaltioille, joka ei tai jotka eivät saa kirjata kyseistä tapahtumaa tai asianomaisiin päästöoikeuksiin liittyviä muita tapahtumia ennen kuin sääntöjenvastaisuudet on selvitetty.

21 artikla

Jäsenvaltioiden kertomukset

1. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittain kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta. Kertomuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota päästöoikeuksien jakojärjestelyihin, rekisterien toimintaan, päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevien ohjeiden noudattamiseen, todentamiseen ja tämän direktiivin noudattamiseen liittyviin kysymyksiin ja tarvittaessa päästöoikeuksien verotuskohteluun. Ensimmäinen kertomus on toimitettava komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2005 mennessä. Kertomuksen pohjana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio laatii direktiivin 91/692/ETY 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Kyselylomake tai malli lähetetään jäsenvaltioille viimeistään kuusi kuukautta ennen ensimmäisen kertomuksen toimittamisen määräaikaa.

2. Komissio julkaisee 1 kohdassa tarkoitettujen kertomusten perusteella kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta kolmen kuukauden kuluessa jäsenvaltioiden kertomusten vastaanottamisesta.

3. Komissio järjestää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä tietojenvaihtoa päästöoikeuksien jakoon, rekisterien toimintaan, päästöjen tarkkailuun, raportointiin, todentamiseen sekä direktiivin noudattamiseen liittyvästä kehityksestä.

22 artikla

Liitteen III muuttaminen

Komissio voi muuttaa liitettä III, perusteita 1, 5 ja 7 lukuun ottamatta, kauden 2008—2012 osalta 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti 21 artiklassa edellytettyjen kertomusten sekä tämän direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella.

23 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa päätöksen 93/389/ETY 8 artiklalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

24 artikla

Muiden toimintojen ja kaasujen yksipuolista sisällyttämistä koskevat menettelyt

1. Vuodesta 2008 alkaen jäsenvaltiot voivat soveltaa päästöoikeuksien kauppaa tämän direktiivin mukaisesti toimintoihin, laitoksiin ja kasvihuonekaasuihin, joita ei ole lueteltu liitteessä I, mikäli komissio 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksyy kyseisten toimintojen, laitosten ja kasvihuonekaasujen sisällyttämisen, ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat perusteet, erityisesti vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollinen kilpailun vääristyminen, järjestelmän tarkoituksenmukaisuus ympäristön kannalta ja suunnitellun tarkkailu- ja raportointijärjestelmän luotettavuus.

Jäsenvaltiot voivat vuodesta 2005 alkaen soveltaa samoin edellytyksin päästöoikeuksien kauppaa laitoksiin, jotka harjoittavat liitteessä I lueteltuja toimintoja, joiden kapasiteetti alittaa kyseisessä liitteessä tarkoitetut rajat.

2. Tällaisia toimintoja harjoittaville laitoksille myönnetyt päästöoikeudet on mainittava 9 artiklassa tarkoitetussa kansallisessa jakosuunnitelmassa.

3. Komissio voi omasta aloitteestaan antaa tai sen on jäsenvaltion pyynnöstä annettava 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevat ohjeet, jotka aiheutuvat sellaisista toiminnoista, laitoksista ja kasvihuonekaasuista, joita ei luetella liitteessä I, mikäli kyseisten päästöjen tarkkailu ja raportointi on mahdollista suorittaa riittävällä tarkkuudella.

4. Jos tällaisia toimenpiteitä otetaan käyttöön, 30 artiklan nojalla suoritetussa uudelleentarkastelussa on pohdittava lisäksi sitä, olisiko liitettä I muutettava kyseisistä toiminnoista aiheutuvien päästöjen sisällyttämiseksi yhdenmukaisesti koko yhteisössä.

25 artikla

Yhteydet muihin kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmiin

1. Niiden Kioton pöytäkirjan liitteessä B lueteltujen kolmansien maiden kanssa, jotka ovat ratifioineet pöytäkirjan, olisi tehtävä sopimuksia, joilla päästöoikeudet tunnustetaan vastavuoroisesti yhteisön järjestelmän ja muiden kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmien välillä perustamissopimuksen 300 artiklan sääntöjen mukaisesti.

2. Kun 1 kohdassa tarkoitettu sopimus on tehty, komissio laatii 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarvittavat säännökset, jotka liittyvät päästöoikeuksien vastavuoroiseen tunnustamiseen kyseisen sopimuksen mukaisesti.

26 artikla

Direktiivin 96/61/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 96/61/EY 9 artiklan 3 kohtaan seuraavat alakohdat:

”Jos laitoksen kasvihuonekaasupäästöt nimetään kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun direktiivin 2003/87/EY (*) liitteessä I kyseisessä laitoksessa harjoitettavaan toimintaan liittyviksi, luvassa ei saa asettaa kyseisen kaasun suoralle päästölle raja-arvoa, ellei ole tarpeen varmistaa, että merkittävää paikallista pilaantumista ei aiheudu.

Jäsenvaltiot voivat päättää direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltujen toimintojen osalta, että energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia ei määrätä koskemaan polttolaitoksia tai muita laitoksia, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä paikalla.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa muutettava lupaa.

Edellä olevia kolmea alakohtaa ei sovelleta laitoksiin, jotka on jätetty väliaikaisesti yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän ulkopuolelle direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.”

27 artikla

Tiettyjen laitosten väliaikainen poisjättäminen

1. Jäsenvaltiot voivat tehdä hakemuksen komissiolle laitosten väliaikaisesta jättämisestä yhteisön järjestelmän ulkopuolelle enintään 31 päivään joulukuuta 2007 saakka. Hakemuksessa on lueteltava kaikki tällaiset laitokset, ja hakemus on julkistettava.

2. Jos komissio 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti katsoo tarkasteltuaan yleisön kyseisestä hakemuksesta mahdollisesti esittämiä huomautuksia, että:

a) laitokset rajoittavat kansallisen politiikan seurauksena päästöjään yhtä paljon kuin jos ne olisivat direktiivin säännösten alaisia, ja

b) laitoksiin sovelletaan tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevia vaatimuksia, jotka vastaavat 14 ja 15 artiklan nojalla säädettyjä vaatimuksia, ja

c) laitoksiin sovelletaan seuraamuksia, jotka vastaavat vähintään 16 artiklan 1 ja 4 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia, siinä tapauksessa, etteivät ne täytä kansallisia vaatimuksia,

se sallii kyseisten laitosten väliaikaisen jättämisen yhteisön järjestelmän ulkopuolelle.

On varmistettava, etteivät sisämarkkinat vääristy.

28 artikla

Ryhmittymien muodostaminen

1. Jäsenvaltiot voivat sallia jotakin liitteessä I luetelluista toiminnoista harjoittavien laitosten toiminnanharjoittajien muodostavan samaa toimintaa harjoittavien laitosten ryhmittymän 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi ajaksi ja/tai 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi ensimmäiseksi viisivuotiskaudeksi tämän artiklan 2—6 kohdan mukaisesti.

2. Liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavat toiminnanharjoittajat, jotka haluavat muodostaa ryhmittymän, tekevät toimivaltaiselle viranomaiselle hakemuksen, jossa ilmoitetaan, mitkä laitokset ne haluavat yhdistää ryhmittymäksi ja miksi ajaksi, sekä esitetään todisteet siitä, että toimitsijamies kykenee täyttämään 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut velvoitteet.

3. Toiminnanharjoittajat, jotka haluavat muodostaa ryhmittymän, nimeävät toimitsijamiehen,

a) jolle 11 artiklasta poiketen myönnetään toiminnanharjoittajien laitoskohtaisesti laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä,

b) joka 6 artiklan 2 kohdan e alakohdasta ja 12 artiklan 3 kohdasta poiketen on vastuussa ryhmittymään kuuluvien laitosten kokonaispäästöjä vastaavan päästöoikeuksien määrän palauttamisesta, ja

c) joka ei saa jatkaa päästöoikeuksien siirtämistä siinä tapauksessa, että jonkin toiminnanharjoittajan raporttia ei ole todennettu tyydyttäväksi 15 artiklan toisen kohdan mukaisesti.

4. Poiketen 16 artiklan 2, 3 ja 4 kohdasta seuraamukset kohdistetaan toimitsijamieheen, jos velvoitetta palauttaa riittävä määrä päästöoikeuksia ryhmittymään kuuluvien laitosten kokonaispäästöjen kattamiseksi ei täytetä.

5. Jäsenvaltion, joka haluaa sallia yhden tai useamman ryhmittymän muodostamisen, on toimitettava 2 kohdassa tarkoitettu hakemus komissiolle. Komissio voi kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta hylätä sen, jos se ei täytä tämän direktiivin vaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen soveltamista. Hylkäämispäätös on perusteltava. Hylkäämistapauksessa jäsenvaltio voi sallia ryhmittymän muodostamisen vain, jos komissio hyväksyy ehdotetut muutokset.

6. Jos toimitsijamies laiminlyö 4 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten noudattamisen, kukin ryhmittymään kuuluvan laitoksen toiminnanharjoittaja vastaa niistä 12 artiklan 3 kohdan ja 16 artiklan mukaisesti oman laitoksensa päästöjen osalta.

29 artikla

Ylivoimainen este

1. Jäsenvaltiot voivat 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden aikana tehdä hakemuksen komissiolle lisäpäästöoikeuksien myöntämisestä tietyille laitoksille ylivoimaisen esteen tapauksissa. Komissio ratkaisee, onko ylivoimainen este näytetty toteen, ja jos on, se antaa kyseiselle jäsenvaltiolle luvan ei-siirtokelpoisten lisäpäästöoikeuksien myöntämiseen kyseisten laitosten toiminnanharjoittajille.

2. Jollei perustamissopimuksesta muuta johdu, komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä ohjeiston, jossa kuvataan olosuhteet, joiden vallitessa ylivoimainen este on näytetty toteen.

30 artikla

Uudelleentarkastelu ja kehittäminen

1. Kasvihuonekaasujen päästöjen tarkkailussa saavutetun edistymisen perusteella komissio voi tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä ehdotuksen liitteen I muuttamisesta siten, että siihen sisällytetään muita toimintoja ja muiden liitteessä II lueteltujen kasvihuonekaasujen päästöjä.

2. Tämän direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen, kasvihuonekaasujen päästöjen tarkkailussa saavutetun edistymisen sekä kansainvälisen tilanteen kehittymisen perusteella komissio laatii tämän direktiivin soveltamisesta kertomuksen, jossa käsitellään

a) sitä, olisiko liitettä I muutettava, ja millä tavoin, järjestelmän taloudellisen tehokkuuden lisäämiseksi edelleen siten, että siihen sisällytetään muita asiaankuuluvia aloja, kuten kemianteollisuus, alumiiniteollisuus ja liikennesektori, toimintoja ja muiden liitteessä II lueteltujen kasvihuonekaasujen päästöjä,

b) yhteisön päästöoikeuksien kaupan suhdetta kansainväliseen päästökauppaan, joka alkaa vuonna 2008,

c) päästöoikeuksien jakamiseen sovellettavan menettelyn, mukaan lukien huutokaupalla tapahtuvan jakomenettelyn, jatkaminen vuoden 2012 jälkeen, sekä liitteessä III tarkoitettujen kansallisten jakosuunnitelmien laatimisperusteiden yhdenmukaistamisen jatkamista,

d) hankemekanismeista saatavien päästöhyvitysten käyttöä,

e) päästökaupan suhdetta jäsenvaltioiden ja yhteisön toteuttamiin muihin politiikkoihin ja toimenpiteisiin, mukaan lukien verotus, jolla pyritään samoihin tavoitteisiin,

f) sitä, olisiko asianmukaista, että on vain yksi yhteisön rekisteri,

g) liiallisista päästöistä aiheutuvien seuraamusten tasoa ottaen huomioon muun muassa inflaation,

h) päästöoikeuksien markkinoiden toimintaa, erityisesti mahdollisten markkinoiden häiriöiden osalta,

i) sitä, kuinka yhteisön järjestelmä mukautetaan laajentuneeseen Euroopan unioniin,

j) ryhmittymien muodostamista,

k) mahdollisuutta saada aikaan yhteisön laajuisia vertailuarvoja, joita voidaan käyttää jakamisen perustana ottaen huomioon parhaat käytettävissä olevat tekniikat ja kustannushyötyanalyysi.

Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 30 päivään kesäkuuta 2006 mennessä ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia.

3. Hankemekanismien, yhteistoteutus (JI) ja puhtaan kehityksen mekanismi (CDM) mukaan luettuina, yhdistäminen yhteisön järjestelmään on toivottavaa ja tärkeää, jotta tavoitteet voitaisiin saavuttaa sekä maailman kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen että kustannustehokkaammin toimivan yhteisön järjestelmän osalta. Siksi hankemekanismeista saadut päästöhyvitykset hyväksytään käytettäviksi tässä järjestelmässä niiden säännösten mukaisesti, jotka Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat komission ehdotuksesta ja joita olisi sovellettava rinnakkain yhteisön järjestelmän kanssa vuonna 2005. Kioton pöytäkirjan ja Marrakešin sopimusten asiaa koskevien määräysten mukaisesti näitä mekanismeja on käytettävä täydentämään kansallista toimintaa.

31 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Komissio ilmoittaa muille jäsenvaltioille kyseisistä laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

33 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 13 päivänä lokakuuta 2003.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
P. COX	G. ALEMANNO

LIITE I

LUETTELO 2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA, 3 JA 4 ARTIKLASSA, 14 ARTIKLAN 1 KOHDASSA, 28 ARTIKLASSA JA 30 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA TOIMINNOISTA

1. Tämä direktiivi ei koske laitoksia tai laitosten osia, joita käytetään uusien tuotteiden ja menetelmien tutkimiseen, kehittämiseen tai testaamiseen.

2. Jäljempänä mainitut raja-arvot koskevat yleensä tuotantokapasiteettia tai tuotantoa. Jos sama toiminnanharjoittaja suorittaa useampaa saman otsakkeen alle lukeutuvaa toimintaa samassa laitoksessa tai samalla paikalla, näiden toimintojen kapasiteetit lasketaan yhteen.

Toiminnat	Kasvihuonekaasut
Energia-ala	
Polttolaitokset, joiden nimellinen lämpöteho on enemmän kuin 20 MW (lukuun ottamatta ongelmajätteen- ja yhdyskuntajätteen polttolaitoksia)	Hiilidioksidi
Öljynjalostamot	Hiilidioksidi
Koksaamot	Hiilidioksidi
Rautametallien tuotanto ja jalostus	
Metallimalmien (mukaan lukien sulfidimalmit) pasutus- tai sintrauslaitokset	Hiilidioksidi
Raakarautaa tai terästä tuottavat laitokset (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, joiden kapasiteetti ylittää 2,5 tonnia tunnissa	Hiilidioksidi
Mineraaliteollisuus	
Laitokset, jotka tuottavat sementtiklinkkeriä kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia päivässä, tai kalkkia kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä, tai muun tyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä	Hiilidioksidi
Lasia valmistavat laitokset, mukaan lukien lasikuituja valmistavat laitokset, joiden sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä	Hiilidioksidi
Laitokset, joissa valmistetaan keraamisia tuotteita polttamalla, erityisesti kattotiiliä, tiiliä, tulenkestäviä rakennustiiliä, laattoja, kivitavaraa tai posliinia ja joiden tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä ja/tai uunin tilavuus ylittää 4 m^3 ja lastaustiheys ylittää 300 kg/m^3 uunia kohden	Hiilidioksidi
Muu toiminta	
Teollisuuslaitokset, joissa valmistetaan:	Hiilidioksidi
a) massaa puusta tai muista kuitumateriaaleista	
b) paperia tai kartonkia kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia päivässä	Hiilidioksidi

LIITE II

3 JA 30 ARTIKLASSA TARKOITETUT KASVIHUONEKAASUT

Hiilidioksidi (CO_2)

Metaani (CH_4)

Typpioksiduuli (N_2O)

Fluorihiilivedyt (HFC)

Perfluorihiilivedyt (PFC)

Rikkiheksafluoridi (SF_6)

LIITE III

PERUSTEET 9, 22 JA 30 ARTIKLASSA TARKOITETTUJEN KANSALLISTEN JAKOSUUNNITELMIEN LAATIMISELLE

1. Kunakin kautena jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärän on vastattava jäsenvaltion päästörajoitusvelvoitetta, joka perustuu päätökseen 2002/358/EY ja Kioton pöytäkirjaan, ottaen huomioon toisaalta kokonaispäästömäärä, jota nämä päästöoikeudet vastaavat verrattuna tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomista lähteistä aiheutuviin päästöihin, ja toisaalta kansalliset energiapolitiikat, ja sen olisi oltava kansallisen ilmastonmuutosohjelman mukainen. Jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärä ei saa ylittää tässä liitteessä olevien perusteiden tinkimättömäksi soveltamiseksi todennäköisesti tarvittavaa määrää. Ennen vuotta 2008 on kyseisen määrän oltava johdonmukainen niiden toimien kanssa, joilla pyritään saavuttamaan tai ylittämään kunkin jäsenvaltion tavoite päätöksen 2002/358/EY ja Kioton pöytäkirjan mukaisesti.

2. Jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärän on vastattava päätöksen 93/389/ETY mukaisesti laadittavia arvioita toteutuneesta ja suunnitellusta edistymisestä jäsenvaltioiden osallistumisessa yhteisön velvoitteiden täyttämiseen.

3. Jaettavien päästöoikeusmäärien on vastattavatämän suunnitelman kattamien toimintojen edellytyksiä, myös teknisiä edellytyksiä, vähentää päästöjä. Jäsenvaltiot voivat perustaa päästöoikeuksien jakamisen kasvihuonekaasujen päästöjen tuotekohtaiseen keskitasoon kussakin toiminnassa sekä kussakin toiminnassa saavutettavissa olevaan edistykseen.

4. Suunnitelman on vastattava yhteisön muita lainsäädännöllisiä ja poliittisia välineitä. Uusista lainsäädännöllisistä vaatimuksista johtuvat väistämättömät päästöjen lisääntymiset on otettava huomioon.

5. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja etenkin sen 87 ja 88 artiklan vaatimusten mukaisesti suunnitelma ei saa syrjiä eri yrityksiä tai aloja toisiinsa nähden siten, että suosittaisiin aiheettomasti tiettyjä yrityksiä tai toimintoja.

6. Suunnitelmassa on oltava tiedot siitä, millä tavalla uudet osallistujat voivat alkaa osallistua yhteisön järjestelmään kyseisessä jäsenvaltiossa.

7. Suunnitelmaan voi sisältyä varhaisia toimia, ja siinä on oltava tieto siitä, millä tavalla varhaiset toimet otetaan huomioon. Jäsenvaltiot voivat käyttää parhaita käytettävissä olevia tekniikoita koskevien viiteasiakirjojen avulla saatuja vertailuarvoja kansallisten jakosuunnitelmien laatimisessa. Vertailuarvoihin voi sisältyä varhaisten toimien huomioon ottaminen.

8. Suunnitelmassa on oltava tietoa tavasta, jolla puhdas tekniikka, mukaan lukien energiatehokkaat teknologiat, otetaan huomioon.

9. Suunnitelmassa on selostettava, kuinka yleisö voi esittää huomautuksia. Lisäksi siinä on oltava tiedot järjestelyistä, joiden avulla varmistetaan huomautusten huomioon ottaminen ennen kuin päästöoikeuksien jaosta päätetään.

10. Suunnitelmaan on sisällyttävä luettelo tämän direktiivin kattamista laitoksista ja päästöoikeuksista, jotka niille kullekin aiotaan myöntää.

11. Suunnitelma voi sisältää tietoja siitä, millä tavalla Euroopan unionin ulkopuolisten maiden tai yksiköiden kilpailu otetaan huomioon.

LIITE IV

14 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT PÄÄSTÖJEN TARKKAILUA JA RAPORTOINTIA KOSKEVAT PERIAATTEET

Hiilidioksidipäästöjen tarkkailu

Päästöjä tarkkaillaan laskennallisesti tai mittausten perusteella.

Laskenta

Päästöt lasketaan seuraavan kaavan avulla:

Toimintatiedot × päästökerroin × hapettumiskerroin

Toimintatietoja (käytetty polttoaine, tuotantomäärät jne.) tarkkaillaan toimitustietojen tai mittausten perusteella.

Laskennassa käytetään hyväksyttyjä päästökertoimia. Toiminnalle ominaisia päästökertoimia voidaan soveltaa kaikkiin polttoainelajeihin. Oletuskertoimia voidaan käyttää kaikkiin muihin polttoainelajeihin paitsi ei-kaupallisiin polttoaineisiin (jätepolttoaineet, kuten autonrenkaat ja teollisuuden prosessikaasut). Hiiltä varten on vielä kehitettävä juonnekohtaiset oletuskertoimet ja maakaasua varten EU:n omat tai tuottajamaakohtaiset oletuskertoimet. Jalostamotuotteiden osalta voidaan käyttää hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) mukaisia oletusarvoja. Biomassan päästökerroin on 0.

Jos päästökertoimessa ei oteta huomioon sitä, että osa hiilestä on hapettumatonta, on lisäksi käytettävä hapettumiskerrointa. Jos toiminnalle ominaiset päästökertoimet on laskettu ja hapettuminen on niissä jo otettu huomioon, hapettumiskerrointa ei tarvitse käyttää.

Direktiivin 96/61/EY mukaisia hapettumiskertoimia on käytettävä, ellei toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että toiminnalle ominaiset kertoimet ovat tarkempia.

Kunkin toiminnan, laitoksen ja polttoainelajin osalta laaditaan erilliset laskelmat.

Mittaus

Päästöjen mittaamisessa käytetään standardoituja tai hyväksyttyjä menetelmiä. Mittaustulokset varmennetaan niitä tukevilla päästölaskelmilla.

Muiden kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailu

Käytetään standardoituja tai hyväksyttyjä menetelmiä, jotka komissio kehittää yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa ja jotka vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

Päästöraportin laatiminen

Toiminnanharjoittajan on sisällytettävä laitosta koskevaan raporttiin seuraavat tiedot:

A. Laitoksen tunnistetiedot, mm.:
   — laitoksen nimi;
   — laitoksen osoite, johon kuuluu mm. postinumero ja maa;
   — laitoksessa harjoitettavien liitteessä I mainittujen toimintojen laji ja numero;
   — yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero, telefaksinumero ja sähköpostiosoite; ja
   — laitoksen omistajan ja mahdollisen emoyhtiön nimi.

B. Kunkin laitoksessa harjoitettavan liitteessä I mainitun toiminnan osalta, jonka päästöt määritetään laskennallisesti:
   — toimintatiedot;
   — päästökertoimet;
   — hapettumiskertoimet;
   — kokonaispäästöt; ja
   — epävarmuus.

C. Kunkin laitoksessa harjoitettavan liitteessä I mainitun toiminnan osalta, jonka päästöt määritetään mittaamalla:
   — kokonaispäästöt;
   — tiedot mittausmenetelmien luotettavuudesta; ja
   — epävarmuus.

D. Poltosta aiheutuvien päästöjen osalta raportissa on lisäksi oltava hapetuskerroin, ellei hapetusta ole otettu huomioon jo toiminnalle ominaista päästökerrointa määritettäessä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden avulla raporttien laatimista koskevat vaatimukset voidaan yhdistää jo olemassa oleviin raportointivaatimuksiin, jotta voidaan minimoida yrityksille raportoinnista aiheutuva taakka.

LIITE V

15 ARTIKLASSA TARKOITETUT TODENTAMISPERUSTEET

Yleiset periaatteet

1. Todentamisen piiriin kuuluvat kunkin liitteessä I mainitun toiminnan päästöt.

2. Todentamismenettelyssä otetaan huomioon 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettava päästöraportti ja edellisen vuoden tarkkailutiedot. Todentamisen kohteena on tarkkailujärjestelmien luotettavuus, uskottavuus ja tarkkuus sekä ilmoitetut päästöluvut ja -tiedot, erityisesti:

   a) ilmoitetut toimintatiedot ja niihin liittyvät mittaukset ja laskelmat;

   b) päästökertoimien valinta ja käyttö;

   c) kokonaispäästöjen määrittämiseksi laaditut laskelmat; ja

   d) mittausmenetelmien valinnan tarkoituksenmukaisuus ja niiden käyttö, jos mittauksia on tehty.

3. Ilmoitetut päästöt voidaan vahvistaa vain, jos päästöt ovat luotettavien ja uskottavien lukujen ja tietojen perusteella kohtalaisen varmasti määritettävissä. Kohtalainen varmuus edellyttää toiminnanharjoittajan osoittavan, että:

   a) ilmoitetuissa tiedoissa ei ole ristiriitaisuuksia;

   b) tiedot on kerätty sovellettavissa olevien tieteellisten vaatimusten mukaisesti; ja

   c) laitoksen keräämät tiedot ovat täydellisiä ja johdonmukaisia.

4. Todentajalle on järjestettävä pääsy kaikkiin todentamisen kohteena oleviin paikkoihin, ja todentajalle on annettava kaikki tiedot todentamisen kohteesta.

5. Todentajan on otettava huomioon, onko laitos rekisteröity ympäristöasioita koskevaan yhteisön hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS).

Menetelmät

Strategia-analyysi

6. Todentamisen on perustuttava kaikkien laitoksessa harjoitettavien toimintojen strategia-analyysiin. Todentajalla on tämän vuoksi oltava yleiskäsitys kaikista toiminnoista ja niiden merkityksestä päästöjen kannalta.

Prosessianalyysi

7. Esitetyt tiedot todennetaan paikalla laitoksessa silloin, kun se on tarkoituksenmukaista. Todentaja määrittelee pistokokein ilmoitettujen lukujen ja tietojen luotettavuuden.

Riskianalyysi

8. Todentaja arvioi laitoksen kaikki päästölähteet todetakseen laitoksen kokonaispäästöihin vaikuttavien päästölähteiden tietojen luotettavuuden.

9. Todentajan on edellä mainitun arvioinnin perusteella nimenomaisesti nimettävä päästölähteet, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus, ja muita päästöjen tarkkailuun ja raportointiin liittyviä seikkoja, jotka voivat aiheuttaa virheitä kokonaispäästöjen määrittelyssä. Tämä koskee erityisesti päästökertoimien valintaa ja yksittäisten päästölähteiden päästöjen tason määrittämiseksi tarvittavia laskelmia. Erityistä huomiota on kiinnitettävä päästölähteisiin, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus, ja edellä mainittuihin tarkkailuun liittyviin seikkoihin.

10. Todentajan on otettava huomioon tehokkaat riskinhallintamenetelmät, jos toiminnanharjoittaja käyttää sellaisia epävarmuuden minimoimiseksi.

Selvitys

11. Todentaja laatii päästöjen vahvistamisesta selvityksen, jossa todetaan, onko 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päästöraportti tyydyttävä. Selvityksessä on nimettävä kaikki tehdyn todentamisen kannalta oleelliset seikat. 14 artiklan 3 kohdan mukainen päästöraportti voidaan julistaa tyydyttäväksi, jos kokonaispäästöjä ei todentajan mielestä ole ilmoitettu oleellisesti väärin.

Todentajan vähimmäispätevyysvaatimukset

12. Todentajan on oltava toiminnanharjoittajasta riippumaton ja suoritettava tehtävänsä ammattimaisen johdonmukaisesti ja objektiivisesti. Todentajan on tunnettava:

a) tämän direktiivin säännökset ja asiaa koskevat standardit sekä komission 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamat suuntaviivat;

b) todennettavia toimintoja koskevat lainsäädännölliset ja hallinnolliset vaatimukset; ja

c) laitoksen kutakin päästölähdettä ja erityisesti lukujen keräämistä, mittaamista, laskentaa ja raportointia koskevien tietojen syntytapa.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 23 päivänä lokakuuta 2003,

Secale cereale- ja _Triticum durum_ -lajien sellaisten siementen tilapäisestä kaupan pitämisestä, jotka eivät täytä neuvoston direktiivin 66/402/ETY vaatimuksia

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 3862)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/765/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/402/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/61/EY ([2]), ja erityisesti sen 17 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Itävallassa ei ole saatavilla tarpeisiin nähden riittävästi kansallisiin sääoloihin soveltuvia durumvehnän (*Triticum durum*) tai rukiin (*Secale cereale*) talvilajikkeiden siemeniä, jotka täyttävät direktiivin 66/402/ETY vaatimukset itävyyden osalta.

(2) Näiden lajien siementen kysyntää ei ole mahdollista kattaa tyydyttävästi sellaisilla muista jäsenvaltioista tai kolmansista maista tuotavilla siemenillä, jotka täyttävät kaikki direktiivissä 66/402/ETY säädetyt vaatimukset.

(3) Näin ollen olisi sallittava väljemmät vaatimukset täyttävien näiden lajien siementen kaupan pitäminen Itävallassa 30 päivään marraskuuta 2003 asti.

(4) Lisäksi tällaisten siementen kaupan pitäminen olisi sallittava muissa jäsenvaltioissa, jotka pystyvät toimittamaan Itävallalle näiden lajien siemeniä.

(5) Itävallan olisi toimittava koordinoijana ja varmistettava, että tämän päätöksen nojalla sallittu kokonaismäärä ei ylitä tässä päätöksessä vahvistettua enimmäismäärää.

(6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Sallitaan tämän päätöksen liitteessä vahvistetuin edellytyksin durumvehnän ja rukiin talvilajikkeiden sellaisten siementen, jotka eivät täytä direktiivissä 66/402/ETY vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia itävyyden osalta, kaupan pitäminen yhteisössä 30 päivään marraskuuta 2003 asti, jos seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) itävyys on vähintään tämän päätöksen liitteen vaatimusten mukainen;

b) virallisissa pakkausmerkinnöissä ilmoitetaan direktiivin 66/402/ETY 2 artiklan 1 kohdan F alakohdan d alakohdan ja 2 artiklan 1 kohdan G alakohdan d alakohdan mukaisesta virallisesta siemenkokeesta laaditussa selosteessa ilmoitettu itävyys.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen siementen kaupan pitäminen yhteisössä sallitaan vain, jos siemenet saatetaan ensimmäisen kerran markkinoille tämän päätöksen 2 artiklan mukaisesti.

2 artikla

Siementoimittajan, joka haluaa saattaa 1 artiklassa tarkoitettuja siemeniä markkinoille, on osoitettava lupahakemus sille jäsenvaltiolle, johon kyseinen toimittaja on sijoittautunut.

([1]) EYVL 125, 11.7.1966, s. 2309/66.
([2]) EUVL L 165, 3.7.2003, s. 23.

Kyseisen jäsenvaltion on annettava toimittajalle lupa saattaa siemenet markkinoille, paitsi

a) jos sillä on riittävä syy epäillä, ettei toimittaja pysty saattamaan markkinoille sitä määrää siemeniä, jota varten se on hakenut lupaa; tai

b) jos siementen, joiden kaupan pitäminen sallitaan kyseisen poikkeuksen nojalla, kokonaismäärä ylittää liitteessä vahvistetun enimmäismäärän.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava toisilleen tämän päätöksen soveltamiseksi tarvittavaa hallinnollista apua.

Päätöksen 1 artiklan osalta koordinoijana toimii Itävalta, jotta voidaan varmistaa, että kokonaismäärä ei ylitä liitteessä vahvistettuja enimmäismääriä.

Kun jäsenvaltio saa 2 artiklan mukaisen lupahakemuksen, sen on välittömästi ilmoitettava koordinoivalle jäsenvaltiolle määrä, jota hakemus koskee. Koordinoivan jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava ilmoituksen tehneelle jäsenvaltiolle, ylittyisikö enimmäismäärä, jos lupa myönnettäisiin.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille tämän päätöksen mukaisesti kaupan pitämistä koskevan luvan saaneiden siementen määrät.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Laji	Lajike	Enimmäismäärä (tonnia)	Itävyys vähintään (prosenttia puhtaista siemenistä)
Triticum durum	Heradur, Inverdur, Prowidur, Superdur	250	70
Secale cereale	Albedo, Amilo, EHO-Kurz, Elect, Kier, Kustro, Motto, Nikita, Oberkärntner, Schlägler	300	75

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 24 päivänä lokakuuta 2003,

kiireellisistä toimenpiteistä *Diabrotica virgifera* Le Conte -tuhohyönteisen leviämisen estämiseksi yhteisössä

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 3880)

(2003/766/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseen liittyvistä toimenpiteistä 8 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/29/EY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/47/EY ([2]), ja erityisesti sen 16 artiklan 3 kohdan kolmannen virkkeen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Ranska ja Itävalta tiedottivat vuonna 2002 muille jäsenvaltioille ja komissiolle *Diabrotica virgifera* Le Conte -tuhohyönteisen, jäljempänä 'organismi', esiintymisestä alueillaan ensimmäisen kerran sekä toimenpiteistä organismin torjumiseksi.

(2) Vuonna 2002 valvottiin organismin jo saastuttamia alueita Italiassa ja niistä erityisesti maissin monokulttuuriin käytettyjä alueita sekä organismin mahdollisia kulkeutumispaikkoja, kuten lento- ja tulliasemia. Vaikuttaa siltä, että Veneton alueella toteutetuilla hävittämistoimenpiteillä organismin leviäminen on saatu pysäytettyä ja sen populaatiot ovat pienentyneet. Monia täysikasvuisia organismeja löydettiin Lombardian ja Piemonten eri provinsseissa ja Friuli-Venezia Giulian alueella organismin esiintymiä havaittiin ensimmäisen kerran.

(3) Hiljattain valmistunut yhteisön tutkimus organismin kyvystä asettua pysyvästi yhteisöön osoittaa, että tärkeimmät asettumiseen vaikuttavat tekijät, kuten trooppiset olosuhteet ja ilmasto-olosuhteet, ovat olemassa yhteisössä.

(4) Kyseisestä tutkimuksesta käy lisäksi ilmi, että organismi ja sen haitalliset vaikutukset voivat muodostua yhteisön maissintuotannossa merkittäväksi uhkatekijäksi kasvien terveyden kannalta, koska seurauksena voi olla taloudellisia menetyksiä, hyönteisten torjunta-aineiden runsaampaa käyttöä ja tarve löytää viljelykasvi, joka korvaisi maissin vuoroviljelyssä.

(5) Direktiivin 2000/29/EY tarkoituksena on ainoastaan estää organismin kulkeutuminen yhteisöön ja siellä leviäminen. Yhteisön toimenpiteitä ei kuitenkaan ole käytettävissä silloin, kun jäsenvaltiot havaitsevat uusia esiintymiä saastumattomilla alueilla tai kun organismi havaitaan populaatiokehityksen alkuvaiheessa. Sen vuoksi olisi määriteltävä tällaisia toimenpiteitä organismin hävittämiseksi kohtuullisen ajan kuluessa.

(6) Kyseisiin toimenpiteisiin olisi sisällyttävä yleinen seuranta organismin havaitsemiseksi jäsenvaltioissa.

(7) Toimenpiteitä olisi sovellettava organismin leviämisen hallintaan yhteisössä, rajattujen vyöhykkeiden määrittelyyn, isäntäkasvien, maa-aineksen ja koneiden siirtoon sekä vuoroviljelyyn rajatuilla vyöhykkeillä.

(8) Tällaisten toimenpiteiden tuloksia olisi arvioitava jatkuvasti ja mahdollisia jatkotoimenpiteitä olisi harkittava kyseisen arvioinnin tulosten perusteella.

(9) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että epäillystä tai vahvistetusta *Diabrotica virgifera* Le Conte -tuhohyönteisen, jäljempänä 'organismi', esiintymisestä ilmoitetaan direktiivissä 2000/29/EY tarkoitetuille vastuullisille viranomaisille.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on joka vuosi tehtävä virallisia tutkimuksia organismin esiintymisestä maidensa alueilla, joilla viljellään maissia.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen tutkimusten tulokset on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille joka vuosi 31 päivään joulukuuta mennessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2000/29/EY 16 artiklan 1 kohdan soveltamista.

3 artikla

1. Kun 2 artiklassa tarkoitettujen tutkimusten tulokset vahvistavat organismin esiintymisen alueella, jonka tiedetään aiemmin olleen vapaa organismista, jäsenvaltioiden on määriteltävä rajatut vyöhykkeet, jotka koostuvat seuraavista osista:

([1]) EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1.
([2]) EUVL L 138, 5.6.2003, s. 47.

a) esiintymävyöhyke, joka sijaitsee organismin löytöpaikkana olleen pellon ympärillä ja ulottuu vähintään 1 km:n etäisyydelle; ja

b) varovyöhyke, joka sijaitsee esiintymävyöhykkeen ympärillä ja ulottuu vähintään 5 km:n etäisyydelle.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi määritellä puskurivyöhykkeen, joka sijaitsee esiintymävyöhykkeen ja varovyöhykkeen ympärillä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vyöhykkeiden täsmällisen määrittelyn on perustuttava vankkoihin tieteellisiin lähtökohtiin, organismin biologiaan, saastumisasteeseen ja organismin isäntäkasvin erityiseen tuotantojärjestelmään kyseisessä jäsenvaltiossa.

3. Jos organismin esiintyminen varmistuu toisessa paikassa kuin organismin esiintymävyöhykkeellä sijaitsevassa alkuperäisessä löytöpaikassa, vyöhykkeiden rajausta on muutettava sen mukaisesti.

4. Jos organismia ei löydy enää kahden vuoden kuluttua viimeisimmästä löydöksestä, rajatut vyöhykkeet lakkaavat olemasta ja 4 artiklassa tarkoitettuja hävittämistoimenpiteitä ei ole enää tarpeen toteuttaa.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle 1 kohdassa tarkoitettuina vyöhykkeinä pidettävistä alueista ja toimitettava niistä sopivassa mittakaavassa olevat kartat.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on valvottava organismin esiintymistä rajattujen vyöhykkeiden kussakin osassa käyttäen asianmukaisia feromonipyydyksiä, jotka on järjestettävä verkkomaisesti ja tarkastettava säännöllisesti. Käytettyjen pyydysten lukumäärän ja tyyppien samoin kuin pyydystysmenetelmän valinnassa on otettava huomioon paikalliset olosuhteet ja rajattujen vyöhykkeiden ominaispiirteet.

2. Edellä 1 kohdan säännösten lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) tuoreita *Zea mais* L. -kasveja tai niiden tuoreita osia ei siirretä pois esiintymävyöhykkeeltä haitallisen organismin esiintymisvuonna jaksolla, jonka alkamis- ja päättymispäivät määritellään organismin biologian, organismilöydösten määrän ja asianomaisessa jäsenvaltiossa vallitsevien ilmasto-olosuhteiden perusteella sen varmistamiseksi, että organismi ei leviä;

b) maissipeltojen maata ei siirretä pois esiintymävyöhykkeeltä;

c) esiintymävyöhykkeellä ei korjata maissia haitallisen organismin esiintymisvuonna jaksolla, jonka alkamis- ja päättymispäivät määritellään organismin biologian, organismilöydösten määrän ja asianomaisessa jäsenvaltiossa vallitsevien ilmasto-olosuhteiden perusteella sen varmistamiseksi, että organismi ei leviä;

d) esiintymävyöhykkeen maissipelloilla harjoitetaan vuoroviljelyä, jossa millä tahansa kolmen peräkkäisen vuoden jaksolla maissia kasvatetaan vain kerran tai jossa maissia ei viljellä kahden vuoden ajan sen vuoden jälkeen, jona organismia on viimeksi löydetty, koko esiintymävyöhykkeellä;

e) esiintymävyöhykkeen maissipelloilla tehdään muninta-kauden loppuun asti asiamukaiset käsittelyt organismien tuhoamiseksi ensimmäisenä esiintymisvuonna ja sitä seuraavana vuonna;

f) esiintymävyöhykkeen maissipelloilla käytetyistä maatalouskoneista puhdistetaan kaikki maa-aines ja jätteet ennen vyöhykkeeltä poistumista;

g) epätoivotut maissikasvit poistetaan esiintymävyöhykkeen pelloilta, joilla ei viljellä maissia.

3. Edellä 1 kohdan säännösten lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että varovyöhykkeellä ainakin

a) harjoitetaan vuoroviljelyä, jossa millä tahansa kahden peräkkäisen vuoden jaksolla maissia kasvatetaan vain kerran; tai

b) tehdään maissipeltojen asiamukainen käsittely organismin tuhoamiseksi ensimmäisenä esiintymisvuonna ja sitä seuraavana vuonna.

4. Edellä 1 kohdan säännösten lisäksi jäsenvaltiot voivat säätää, että puskurivyöhykkeellä harjoitetaan vuoroviljelyä, jossa millä tahansa kahden peräkkäisen vuoden jaksolla maissia viljellään vain kerran.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille joka vuosi 31 päivään joulukuuta mennessä seuraavat tiedot:

— 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut vyöhykkeinä pidettävät alueet,

— 4 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti vahvistetut päivämäärät perusteluineen,

— 4 artiklan 2 kohdan e alakohdan ja 4 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti tehdyt käsittelyt.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on 1 päivään joulukuuta 2003 mennessä mukautettava organismin leviämisen estämiseksi toteuttamiaan toimenpiteitä siten, että toimenpiteet saatetaan tämän päätöksen mukaisiksi, ja niiden on ilmoitettava mukautetuista toimenpiteistä viipymättä komissiolle.

7 artikla

Komissio tarkastelee uudelleen tämän päätöksen toteutumista 28 päivään helmikuuta 2005 mennessä sekä sen jälkeen joka vuosi 28 päivään helmikuuta mennessä.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen